

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, ח' תשרי ה'תשע"ז, 10 באוקטובר 2016, שעה 20:15

נוכחים:

- ראש המועצה	מר עודד רביבי
- סגן ראש המועצה	מר מנחם שפיץ
- חבר מועצה	מר דובי שפיר
- חבר מועצה	מר אבי חדידה
- חברת מועצה	גב' נעמה טל
- חברת מועצה	גב' אורית סמואלס
- חבר מועצה	מר דורון כהן

משתתפים:

- מנכ"ל המועצה	מר יהודה שווייגר
- יועץ משפטי	מר עקיבא סילבצקי
- מנכ"ל החברה הכלכלית	מר אדמונד חסון
- גזבר המועצה	מר שרון הורוביץ
- מהנדס המועצה	מר משה בן אלישע
- מנהל חשבונות, החברה הכלכלית	דוד ישראלי

על סדר היום:

1. ועדת תכנון ובניה
2. ישיבת מועצה -
 - אירועים לרגל שנת היובל להתיישבות בגוש עציון
 - ספר על אפרת לרגל שנת היובל להתיישבות בגוש עציון
 - דוחות כספיים חכ"ל
 - מרכזי העשרה למחוננים
 - עדכוני גזברות
 - עדכון פלישות בגבעת התמר
 - הרמת כוסית לרגל השנה החדשה

נושא	החלטה	אושר	נמצא בעמוד
עדכון הפלישות בתמר			3-7
דוחות כספיים חברה כלכלית			7-12
אירועים לרגל שנת היובל להתיישבות בגוש עציון			12-20
הארכת תוקף חוקי העזר לביוב- היטל ביוב ואגרת ביוב	אושר להאריך את התוקף של חוק העזר לביוב- היטל ביוב ואגרת ביוב, עד לתאריך 31.12.17 (בהתאם לאישור של משרד הפנים)	אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים	20-22
תשלום אגרת תלמידי חוץ	הוחלט לא לאשר את השתתפות הרשות במימון לימודי מחוננים מחוץ לאפרת	אושר ע"י 4 (עודד, אורית, מיכאל ודורון), מתנגדים- 3 (נעמה, אבי, דובי) אין נמנעים	22-29
עדכון חריגות נכסים			30-31
עדכון מוקד בטחוני			31-33
עדכון נסיעה של עודד- דסק חול			33-36
עדכון אירוע ביטחוני באפרת			36-48

ישיבת המועצה

עדכון הפלישות בתמר-

עודד רביבי: אנחנו נתחיל איתך, עקיבא. אנחנו קופצים לעדכון לגבי הפלישות בתמר.

עקיבא סילבצקי: עדכון באמת על רגל אחת ממה שקורה. כידוע, המנהל פרסם בזמנו מכרז לשטחים שונים בגבעת התמר. על חלק מהשטחים היו את הצמחייה, נטיעות, חקלאות מסוימת. את המנהל זה לא ריגש, זו קרקע מדינה. המדינה הכריזה על זוכה במכרז והכניסה סעיף כמו שהיא מכניסה תמיד במכרזים שלה ובחוזים שלה, שאם יש פולש, באחריות זה שזכה במכרז לסלק את הפולש ושלוש על ישראל. ואז הם באים אלינו לקבל היתרי בניה. בדיוק לפני שהחלטנו לתת להם היתרי בניה הם מקבלים איזה טלפון מהמנהל ממישהו ממחלקת הפיקוח שאומר להם, רבותיי, יש ערר על השטח הזה, אנחנו מייעצים לכם לא להוציא היתרי בניה. אמרנו, זו לא שיטה לעבוד. לאנשים האלה יש זכויות. הם זכו במכרז. הוצאנו היתרי בניה. כתבנו בהם סייג שידוע לאלה שמקבלים את היתר הבניה שיש ערר על השטח. המנהל האזרחי אומר שיש פה טענות בעלות של פלשתינים שמי שבונה על סמך ההיתר עושה את זה על אחריותו. כך מצד אחד נתנו לעמותה היתר. מצד שני הגענו למועצה שאחרי זה לא יתבעו אותנו אם וחס ושלוש יתברר שיש איזו בעיה בבעלות של הקרקע. בקיצור, לא עבר זמן רב והמנהל האזרחי פתאום הוציא להם צווי הפסקת עבודה בלי לפנות אלינו, בלי להתעניין מה עשינו. בדרך כלל הכלל הוא שהרשות המקומית אחראית למה שקורה אצלה בתחום המוניציפאלי והמנהל האזרחי מתערב כשאינו ברירה, כשאנחנו מזניחים את החיובים. פה הוצאנו בכלל היתרים. הוא לא פונה לשאול שום דבר, מוציא צווי הפסקת עבודה. הלכו התושבים, הגישו עתירה לבג"צ נגד צווי הפסקת העבודה. הדיון מתנהל בבג"צ לפני שבעצם התקיים דיון סופי בפני ועדת המשנה להתנגדויות בבית אל בעניין הזה. זה דיון שהיה בערך לפני חודש. בית המשפט בא ואמר שמכיוון שבעצם העניין עוד תלוי ועומד בבית אל, האם צווי הפסקת העבודה האלה סופיים או לא, הוא דוחה את הדיון, נותן לבית אל לסיים את הדיון תוך שבוע. כך נגמר אותו דיון כשהתיק עדיין תלוי ועומד. בינתיים התכנסו שוב בבית אל. בבית אל קיבלו החלטה שהיא שערורייתית והיא חדשנית מבחינה משפטית בצורה מטורפת, שאפשר להוציא צו הפסקת עבודה גם כשיש היתר

לבניה כאשר יש ספק האם זה שבונה, מותר לו על פי דיני המקרקעין לבנות. מה הכוונה? בדרך כלל אם אדם פולש לך לקרקע, בשלושים יום הראשונים מותר לך אפילו להשתמש בכוח לסלק אותו. אחרי שלושים יום אתה כבר אמור לבוא למשטרה, ללכת לבית משפט לסלק אותו. אתה לא אמור לסלק בכוח פולש שהוא לא טרי. מכיוון שהפלישות האלה של הפלשתינים, הנטיעות האלה של הפלשתינים הן לא טריות, הן כנראה מלפני שנים רבות, אז לסלק אותם ולבנות בניגוד לרצונם זה לא מסתדר עם דיני המקרקעין למרות שמבחינה תכנונית אין עם זה בעיה, אבל לפי הנוסח של החוק ביהודה ושומרון, גם כשיש סכסוך בעניין מקרקעין בגלל סיבות בדיני מקרקעין, אפשר להוציא צו הפסקת עבודה במישור התכנוני, דבר שהוא מהפכה. אנחנו ניסינו לעזור לתושבים כמה שיכולנו, גם בבג"צ וגם בהליכים מול הועדה שדרשה מאיתנו הסברים איך הוצאנו היתר ומצד שני אנחנו כותבים שידוע שיש טענות. בקיצור, הסברנו הכול. כאן זה עומד. אנחנו מניחים שהתושבים של התמר לא ישתקו. הם יבקשו מבית המשפט הגבוה לצדק להמשיך את הדיון.

דובי שפיר : למה התושבים? זה הקבלנים הזוכים.

משה בן אלישע : זו עמותה. העמותה תמשיך את ההליך בבג"צ ותמשיך לתקוף את ההחלטה הסופית הזו של ההיתרים. אנחנו מקווים שיצליחו. בכל מקרה יש ערר תלוי ועומד של הערבים. הדרך המהירה ביותר לסיים את העניין היתה פשוט להחיש את הדיון בערר ולסיים אותו, כי כנראה שאין לו ידיים ולא רגליים, אבל אנחנו יודעים איך זה עובד במנהל האזרחי. זה יכול לקחת הרבה זמן. לצערנו זה תוקע את המשפחות שהן חלק מהעמותה, קנו את הקרקע, צריכים אולי לפנות את הבתים שלהם. אין מי שיפצה אותם אחר כך אם יתברר שכל הערר הזה היה ערר כזב. אין הליך של פיצוי במצב הזה והם ממש נופלים בפני שוקת שבורה. זו בעיה גדולה. אני מקווה שבג"צ יטה אוזן. אין לי מה להוסיף מעבר לזה.

עודד רביבי : שאלות?

דורון כהן : אם הערר יתקבל, באופן תיאורטי, מי שקנה את הקרקע מקבל פיצוי מהמדינה?

עודד רביבי : לא. על פי ההסכם שלהם כנראה שכתוב שהם לא מקבלים פיצוי.

דורון כהן : הם יקבלו את כספם בחזרה?

משה בן אלישע : זה כן.

עודד רביבי : אני מזכיר לכם, רבותיי. חברי המועצה החדשים לא זוכרים, אבל כשאנחנו נבחרנו ב-2008 היתה תביעה של המועצה על 300,000 שקל על כספים שהושקעו בגין הכשרת בית עלמין בכניסה לאזור התעשייה של מגדל עוז. בחוזה שהמועצה חתמה עליו בזמנו היה סעיף שאנחנו לא זכאים אפילו להשבה של הכספים שהשקענו. בסוף בלחץ שלי מול ראש המנהל האזרחי קיבלנו בחזרה את הכסף אבל לא בהקשר לחוזה, כלומר הוא מצא דרך להביא לנו את הכספים בחזרה אבל מבחינה משפטית החוזה הוריג טענה שאנחנו לא זכאים להשבה של הכספים שהשקענו, לכן השאלה הזאת היא לא פשוטה בכלל. כנראה שבחוזה יש סעיף שהם לא מקבלים את הכספים.

דובי שפיר : על כמה יחידות דיור מדובר שם?

עודד רביבי : 42 או 48. אני לא זוכר. יחסית עמותה גדולה.

דורון כהן : זה על כל הקרקע?

עודד רביבי : זה כל הקרקע. זה חותך לנו את הכביש הטבעתי התחתון.

דורון כהן : כל המגרש של העמותה לא יכול להתקדם בגלל השטח הקטן הזה?

עודד רביבי : ברגע שיש לך מגרש אחד מתייחסים אליו כמגרש אחד. אי אפשר לחלק אותו.

משה בן אלישע : על פי הצו הוא לא חל על כל השטח שלהם, הוא חל על שטח גדול מאוד.

קריאה : כמה זמן זה יקח?

משה בן אלישע : הערר תלוי ועומד. זה יכול לקחת שנה, יכול לקחת שנה וחצי, יכול להיות יותר, יכול להיות פחות. הם צריכים סיבה מאוד טובה לזרז אותו.

עודד רביבי : גם אם ועדת הערר תסיים את מלאכתה, אנחנו יכולים רק ללמוד מלוחות הזמנים של העיטם. הם היו לוחות זמנים קטסטרופליים. ועדת הערר לקחה ארבע שנים ואחרי ועדת הערר היו עוד שמונה שנים בבג"צ. זה יכול היות אירוע של שנים עשרה שנה.

מנחם שפיץ : היתה דרך שהיו יכולים לדעת על הבעיות האלה?

עודד רביבי : לא, כי בעצם הטענות לפלישה עלו רק ברגע שהאנשים עלו על הקרקע. רק ברגע ששרד השיכון התחיל לעמוד על הכביש הטבעתי.

משה בן אלישע : יש כאן איזשהו אבסורד. אני דיברתי עם פרקליטים רק לפני שבוע. הסבירו לי שהם מבינים שיש להם בעיה קשה, כי מה שקורה, באופן עקרוני אדם שפולש לאדמות מדינה, המדינה מוציאה לו צו להתפנות. גם אם הוא פלש לפני שלושים

שנה ולא עשה כלום ולא הוכיח את הזכויות ולא רשם את הזכויות, ברגע שאתה מוציא לו צו להתפנות יש לו שישים יום להגיש ערר. בעצם החיית לו את האפשרות להגיש ערר כשהוא לא עשה כל השנים, אז עצם זה שהם הוציאו לו צו להתפנות, עכשיו הוא יקבל שישים יום להגיש ערר, אז פתאום בשנת 2016 עכשיו מתחיל הערר שלו שמי שיודע מתי יגמר. פרקליטות מדינה שזה קטסטרופה מה שקרה בוועדת ערר, הם ממש מתלבטים מה לעשות כי הם מבינים שנהייתה בעיית רוחב מהסיפור הזה.

מנחם שפיץ : חוץ מהארבעים המסכנים שקנו שם, מה המשמעות לנו כיישוב מעבר לארבעים הבתים האלה?

עודד רביבי : יש לנו כרגע שתי משמעותות. משמעות אחת זו הבעיה בכביש הטבעת. תסתכלו פה בתמונה הזאת בדיוק איפה שכתוב התמר. פה רואים שהעבודות על הכביש לא נמשכו. הכביש הולך פה. פה יצטרכו לעשות פרסה ופה אפשר יהיה להיכנס ובעצם לא יהיה חיבור. זו משמעות אחת קריטית. פה זה יותר בעייתי כי זה כביש טבעת. יש כביש טבעת עליון ויש כביש טבעת תחתון. פה איפה שכתוב ת/R, לא עובדים עליו. זו משמעות אחת. משמעות שנייה שאנחנו כרגע באיזושהי בדיקה זה מבחינת חיובי הארנונה. אנחנו מחויבים לחייב ארנונה על אדמה, גם לא בנויה, מה שנקרא אדמת בניה ובפועל פה בעצם באים היזמים ואומרים, על מה אתם גובים מאיתנו ארנונה? אנחנו הרי לא קיבלנו את האדמה שלנו.

משה בן אלישע : בעצם ועדת ערר קבעה שאני לא מחזיק בה בכלל. אסור לי להיכנס אליה, אז על מה אני אשלם ארנונה, על קרקע שהערבי תפס לי?

דורון כהן : הם כבר משלמים, לא?

עודד רביבי : הם שילמו עד עכשיו.

קריאה : היינו צריכים להחזיר להם את זה?

מנחם שפיץ : הם יכולים לגשת למדינה ולהגיד להם, תחזירו לנו את הכסף?

משה בן אלישע : אני מניח שכן אבל אני לא חושב שמישהו רוצה כל כך מהר לעשות את זה. בטח לנו כמועצה אין אינטרס. המשמעות היא לוותר על הקרקע והשלב הבא זה להוציא את זה מתחום השיפוט של אפרת, כמו כל קרקע שהיא בחזקת פרטית. זה דבר שאנחנו בטח לא רוצים.

עודד רביבי : בקיצור, אירוע לא פשוט בכלל. אני יכול להגיד לכם ששר הביטחון הקודם כשביקר באפרת, לקחתי אותו לנקודה הזאת. שר השיכון שהיה פה, לקחנו אותו לנקודה הזאת. כל מי שמגיע, אנחנו מציגים לו את הנקודה הזאת. בעצם היום זה כבר מחוץ לידיים לא של דרג מקבלי ההחלטות ולא של דרג קובעי המדיניות. ברגע שזה נכנס לדיון בועדת הערר זה כבר בערכאות שיפוטיות של שופט שאסור להפעיל עליו לחץ, אסור לפנות אליו בכלל בנושא. שם אנחנו נמצאים, בנקודה הזאת. שאלות נוספות לעקיבא?

דובי שפיר : המדינה איתנו בבית המשפט?

משה בן אלישע : המדינה לא איתנו כי היא בצעם מייצגת את ועדת ערר בסופו של דבר. היא תבוא ותאמר, זה מה שהחליטה ועדת הערר. הפרקליטים מבינים שועדת הערר הזאת שמורכבת גם ממילואימניקים וכל מיני כאלה, בעצם פגעה לה בצורה רוחבית בהתנהלות שלה בכל מקום, כי המשמעות היא שעכשיו בכל מקום שהפלשתיני יפלוש לקרקע שלנו, המדינה לא תצליח לעקוב ולפעול נגדו תוך שלושים יום, עכשיו קנה זכות לפנות לועדת ערר ולעכב כל דבר גם אם הערר מלאכותי לחלוטין.

עודד רביבי : עקיבא נתן לך תשובה ארוכה. התשובה לשאלה שלך היתה צריכה להיות למי אתה קורא מדינה. משרד השיכון איתך, ועדת הערר שהיא גם המדינה, היא כרגע דנה. עד שלא תתקבל החלטה, אתה לא יודע איפה היא נמצאת, אז יש במדינה היום כל מיני בעלי תפקידים שכל אחד מייצג אינטרס אחר ולכן לי לא ברור מה התשובה לשאלה שלך, אם המדינה איתנו או לא. יש אנשים במדינה שהם מאוד איתנו. יש אנשים שאומרים, אנחנו צריכים לשמוע את הראיות. שאלות נוספות לעקיבא? עקיבא, תודה רבה, גמר חתימה טובה. אדמונד, יאללה.

דוחות כספיים חברה כלכלית-

אדמונד חסון : ככל שנה בשנה אנחנו מביאים בפניכם ומדווחים לכם על הדוחות הכספיים של החברה הכלכלית. הדוחות הכספיים הועברו אליכם באימייל עם פרוטוקול ועדת ביקורת. עבר בדירקטוריון בצורה מסודרת. עכשיו אני אעביר את רשות הדיבור לדוד, מנהל החשבונות שלנו. בבקשה, דוד, לדברים העיקריים.

דוד ישראלי : תודה. אני ארוץ עם הנתונים מהר. אני אתעכב על הדברים המהותיים. אם

מישהו רוצה לעצור אותי, שיעצור אותי באמצע וישאל את השאלה.

שורה תחתונה של הדוח הכספי היא עוד של 2,657. בגדול, יש האטה שאנחנו ידענו עליה מראש, מ-2014 ל-2015 כתוצאה מקיטון פעילות גם של הפלאפונים וגם של הקרוואנים, אבל עדיין בשנת 2015 אנחנו הצלחנו לסיים לא בגירעון.

אני רץ מהר על הנתונים, פיזית. המאזן מורכב משלושה דברים: רכוש, התחייבויות ורווח והפסד. יש לנו רכוש שוטף שזה מזומנים בבנק וחייבים ביתרות חובה, זאת אומרת כסף שהיה מגיע לנו ביום 31 בדצמבר 2015 וקיבלנו אותו בתחילת 2016, 263,000 שקל. יש לנו השקעות בחברת טרנדלינס. זה דבר שקרה לנו השנה. אני מתאר לעצמי שהמנכ"ל ירחיב, אלא אם כן אתה רוצה שאני אדבר. רכוש קבוע נטו זה השקעה במורדות התאנה כבר מלפני הרבה שנים.

אדמונד חסון : מילה אחת על מורדות התאנה. מורדות התאנה נמצא עכשיו אצל שר הביטחון

לאישור. בפעם האחרונה שהוא אישר פרויקטים זה היה על השולחן. ברגע האחרון, ביום לפני כן זה נפל. אנחנו מחכים להזדמנות הבאה שתהיה לשר הביטחון לחתום על זה.

עודד רביבי : וזה התפרסם בתקשורת. זה לא שר הביטחון, זה ראש הממשלה. זה היה לפני

שלושה חודשים. זה יצא לתקשורת. אישרו, אם אני זוכר, סדר גודל של 296 יחידות דיר. כל מיני דברים שכנראה הם לא בדיוק עובר לעשייתם. עשו בדיקה בדיוק מה כן ישים ומה לא ישים וכשהבינו שמורדות התאנה זה פרויקט שהוא יכול לקרות, הוציאו אותו מסדר היום.

דוד ישראלי : אוקיי. סך הכול רכוש, כמיליון ורבע. יורדים בהתחייבויות. ספקים ונותני

שירותים זה מועצה ויש שם עוד ספק אחד בהתחשבנות, שאחראי על האפרתון. זכאים ביתרות זכות – זה בעיקר עובדים וניכויים לתשלום, זאת אומרת משכורות וסוציאליות של דצמבר. שטרי הון זה בעצם כספים שהעבירה המועצה לחברה במהלך השנים, הגיעה כבר ל-1.3 מיליון. השנה היה מעט גידול כתוצאה מאירוע מס ברכישת המניות של טרנדלינס. התחייבויות בשל סיום יחסי עובד-מעביד זו פעולה חשבונאית על התחייבות שאם אדמונד היה מסיים ב-31 בדצמבר 2015, החברה היתה צריכה לשלם עוד 7,500 מכיסה. זו פעולה

חשבונאית. למטה יש לנו את הון המניות, גם כן סכומי כסף שהשקיעה המועצה וההפסד הנצבר מתחילת הפעילות של החברה עד היום. נעבור לרווח והפסד, החלק המהותי יותר בעמוד 4. פה יש לנו קיצורים שהם מפנים אותנו לביאורים. לצורך קיצור הזמן אני אדבר על הביאורים תוך כדי. אם יש למישהו שאלות, תעצרו אותי. הכנסות משירותים – מיליון שקלים לעומת 1.8 מיליון שנה קודמת. אנחנו רואים את הירידה. ניקח דוגמא – פלאפונים היה 780 בשנה קודמת. השנה 360. השכרת מגורונים – שנה קודמת היה 739. השנה 328. יש ירידה אבל עדיין יש עוד פעילות. עלות השירותים – כמובן ביחס תואם. הרווח הגולמי – אתם רואים שהרווח גולמי נשאר כמעט אותו דבר. נקודה טובה. הוצאות מכירה, הנהלה וכלליות – יש ירידה כמובן משנה קודמת כתוצאה גם מקיטון במשכורות ובכוח אדם. למעשה רק אדמונד נשאר.

דובי שפיר : זה המצב גם נכון לעכשיו?

דוד ישראלי : זה המצב. אדמונד עובד יחיד.

אדמונד חסון : קרן עובדת איתנו אבל באופן זמני.

דוד ישראלי : קרן עובדת על שעות שמשולם בהתחשבות עם המועצה.

אדמונד חסון : נכון.

דובי שפיר : היא לא עובדת בחברה?

דוד ישראלי : היא נותנת שעות. בקיצור, יש לנו רווח של 11,000 שקל. בגלל השינוי של שערך העתודה לפיצויים אנחנו קטנים ל-2,657. זה בעצם בגדול הדוחות. העמודים האחרים, יש כל מיני ביאורים על תזרים מזומנים ועוד כל מיני גילויי דעת שמחויב מתוקף חברה בע"מ גם לרשות המיסים וגם לרשם החברות. הדבר המיוחד שקרה לנו השנה זה בעצם ביאור 5, מי שיכול לראות בעמוד 9 שזה בעצם השקעה בחברת טרנדלינס, שזה היה קודם מופת ביהודה. אתם יודעים את זה. אין מה ללכת עם זה אחורה.

החברה ידעה ויודעת גם היום שהיא לא ברווחים גדולים. ברגע שאנחנו יודעים את זה אז אנחנו מתכוונים לזה מראש. אם אנחנו נזרוק סתם מילה על 2016, אז נכון ליום 30.9 הגירעון היה 155 לפני העברה רבעונית של המועצה שהיתה באוקטובר. המועצה העבירה כמעט 139 כולל מע"מ. זה בערך 120,000 שקל עבור

פעולות שאדמונד עשה למועצה ובניכוי כל מיני דברים שקשורים למועצה כמו השכר של קרן, קולטים סולאריים ועוד דברים כאלה ואחרים.

מנחם שפיץ : מה המשמעות של להגדיל שטרי הון?

דוד ישראלי : להגדיל שטרי הון, יש כמה בעיות עם זה. קודם כל יכולה להיות בזה גם בעיית מע"מ מכיוון שבעצם המועצה נותנת לחברה הלוואה לטווח ארוך ואז היא דורשת מע"מ. היה לנו דיון על זה לפני ארבע שנים והצלחנו לצאת מזה, אבל לא תמיד אנחנו יכולים לעשות את זה. שניים, צריכים נדמה לי גם אישור של משרד הפנים. אם הוא יראה כבר 1.3 מיליון שטרי הון ועוד 650,000 הון מניות, זאת אומרת אנחנו כבר מתקרבים ל-2 מיליון ולהשקיע עוד, אני לא בטוח. אני יועץ מס של החברה הכלכלית. למועצה יש גם רואה חשבון מטעמה ששמענו לא פעם מתבטא.

מנחם שפיץ : אבל מקסימום הבעיה יכולה להיות עניין של מע"מ?

דוד ישראלי : כן. מע"מ זה 17%.

מנחם שפיץ : ברור לי. במצב הגרוע ביותר ידרשו את המע"מ. זו השאלה.

דוד ישראלי : יכולים לדרוש את המע"מ וכמובן רטרו. נכון להיום אנחנו במצב טוב. אם אנחנו לא רוצים להיגרר לבעיה הזאת, אז שוב, הון מניות, אבל זה דברים שמצריכים אישור של משרד הפנים. אני מבחינתי סיימתי את התקציר.

דובי שפיר : האם הקרוואנים שמושכרים, נכון להיום יש עדיין, נכון?

דוד ישראלי : גם.

דובי שפיר : הם בבעלות החברה הכלכלית. יש הסכם בין החברה הכלכלית למועצה על הבעלות שלהם?

אדמונד חסון : הקרוואנים עברו לחברה הכלכלית בזמן שלא היו הסכמים כאלה.

דובי שפיר : אני יודע שחלק מהקרוואנים עברו מעמידר למועצה. השאלה אם המועצה עשתה הסכם עם החברה הכלכלית להעברת הבעלות?

אדמונד חסון : לא.

דובי שפיר : להבנתך זה לא משהו שצריך להסביר אותו?

אדמונד חסון : ההסכם אומר שמעבירים תמורת שקל אחד.

דובי שפיר : נוצר מצב שהחברה הכלכלית משכירה קרוואנים שאינם שלה.

אדמונד חסון : היא בא כוח המועצה, כי החברה היא בבעלות - - -

- דובי שפיר :** לא אמור לעשות על זה איזשהו הסכם?
- דוד ישראלי :** זו שאלה משפטית, לא שאלה מיסויית. אני רואה הכנסה, מוציאים עליה קבלה.
- דובי שפיר :** אני מציע שתעשה בדיקה על הסיפור הזה. שאלה שנייה, בסך הכול הגרעון המצטבר של שנים קודמים נשמר, ראיתי. 500 שקל.
- דוד ישראלי :** הוא ירד. בשנת 2014 היה 878,590. עכשיו 875,933. ירד אבל יש לנו גרעון שאנחנו יכולים לעשות איתו עסקים ולהרוויח בלי לשלם מס.
- דובי שפיר :** מה המחזור הכספי של החברה?
- דוד ישראלי :** היה 1.72 מיליון בשנת 2015.
- דובי שפיר :** 75% מהמחזור הכספי זה הגרעון.
- דוד ישראלי :** לא, לא, זה שני דברים שונים.
- דובי שפיר :** שווי הגרעון הוא 75% מהמחזור הכספי של החברה.
- דוד ישראלי :** לא יודע מה אתה רוצה להגיד. זה שני דברים שלא קשורים אחד לשני. הוא לא תזרימי, הוא תוצאתי. הוא דבר שקרה לנו במהלך השנים.
- אדמונד חסון :** להזכיר, חברים. הכסף הזה הושקע מטעם המועצה במופת ויהודה ובטרנדלינס.
- מנחם שפיץ :** אם זה מושקע זה לא גרעון.
- אדמונד חסון :** מבחינה מאזנית הוא היה צריך להופיע אחרת, אבל מבחינה מהותית שטרי ההון האלה הושקעו במופת ויהודה.
- מנחם שפיץ :** מאיפה הגרעון?
- דוד ישראלי :** הגרעון הוא תפעולי מפרויקטים שעשו מתחילת הפעילות של החברה הכלכלית שהם לא הניבו הכנסה.
- מנחם שפיץ :** איך כיסו את הגרעון?
- דוד ישראלי :** המועצה שמה 2 מיליון, חלק מהם הם השקעתיים וחלק מהם הם - - -
- אדמונד חסון :** אז חלק זה השקעתי וחלק זה כיסוי גרעון.
- דוד ישראלי :** לא. חלק מהכספים שהמועצה העבירה לחברה הכלכלית הם השקעתיים וחלק הם כיסוי גרעון.
- דובי שפיר :** באיזו שנה זה היה? זה לאורך השנים.
- אדמונד חסון :** זה לא לאורך השנים.
- דוד ישראלי :** ודאי שזה לאורך השנים.
- אדמונד חסון :** זה לא בשש שנים האחרונות.

- עודד רביבי :** לא מאז שאדמונד פה. אפילו לא מאז שאני פה, אבל לא משנה. למען הפרוטוקול.
- אדמונד חסון :** כן, זו התנהלות אחרת.
- עודד רביבי :** אנחנו יודעים שהיו פרוייקטים - - -
- אדמונד חסון :** שהיו קטסטרופה.
- עודד רביבי :** בסדר.
- מנחם שפיץ :** שטרי הון והון מניות זה 2 מיליון שקל, בגדול.
- דוד ישראלי :** נכון.
- מנחם שפיץ :** הגירעון – 800, בגדול.
- דוד ישראלי :** נכון.
- מנחם שפיץ :** אוקיי, זאת אומרת ש-1.2 מיליון משטרי הון והון מניות הושקע בפרוייקטים כמו מופת וכמו זה וכמו זה וכמו זה.
- דוד ישראלי :** נכון.
- מנחם שפיץ :** ו-800 מה-2 מיליון הלך להביא את החשבון בבנק ל-00.
- דוד ישראלי :** נכון.
- עודד רביבי :** שאלות לדוד? תודה רבה.

אירועים לרגל שנת היובל להתיישבות בגוש עציון-

- הנושא הבא, אירועים לרגל שנת היובל להתיישבות בגוש עציון. אני אתן שתי מילות הקדמה ואז אדמונד יספר איפה הדברים עומדים. להזכירכם, הוקם צוות משותף של גוש עציון ואפרת. היה אמור להיות אירוע פתיחה חגיגי. האירוע נדחה/בוטל עד קבלת הודעה חדשה.
- נעמה טל :** היום היתה הודעה חדשה.
- עודד רביבי :** כל אחד וההודעות שהוא מחכה לשמוע. בשורה התחתונה, צוות ההיגוי הזה ישב, כתב איזושהי רשימת חלומות, תוכניות, היגים. הועברה לעיונכם. חלקכם הגבתם, חלקכם שאלתם איפה אפרת, חלקכם גיחתם, חלקכם עניתם. בשורה התחתונה, זה מה שנמצא כרגע על השולחן. סכום ההשקעה המבוקש לפי הצהרת הכוונות הראשונית מדברת על סכום של?
- אדמונד חסון :** 300-400, תלוי בכם.
- עודד רביבי :** ביני ובינך. כמו שאמרנו בתחילת הישיבה, אנחנו מתנהלים כמו בשוק. נוריד לך עוד 10% רק שתעזוב עם חיוך.

דורון כהן : זה היה 30-70, נכון?

נעמה טל : נכון, זו היתה ההחלטה.

עודד רביבי : אדמונד ביקש ממני אישור כדי לחזור לצוות היגוי באופן דחוף עם תשובה. אני אמרתי שאני לא נותן אישורים לדברים כאלה בלי שאנחנו נקיים על זה דיון פה. אני חושב שהדיון צריך להיות דיון בכמה מישורים: אחד, האם אנחנו בכלל עושים אירועים. שניים, האם אנחנו עושים אירועים יחד עם גוש עציון. שלוש, מה צריך להיות אופי האירועים האלה. נגזרת מזה כמה כמות ההשקעה. זה בעצם הרעיון שרצינו את ההתייחסות מכך עם תשומת לב לרעיונות שהועלו מגוש עציון ותשומת לב להצעה שעלתה פה שכבר מתבשלת הרבה זמן וחשבנו להגיש אותה על אירועי החמישים, וזה להכין איזושהו ספר טיולים סביב אפרת. העברנו לכם את הטיוטה של בית ספר שדה כפר עציון שמדבר על הפקת ספר טיולים לכל בית אב באפרת בעלות של כ-65,000 שקל שזה נותן גם את הכרת הסביבה, גם את ההיסטוריה של איפה שאנחנו נמצאים וגם את המרחב. אפשר לחשוב ולהרחיב את הפרוייקט הזה גם למועצה האזורית גוש עציון למרות שאני לא יודע שם מה מערכת היחסים בין בית ספר שדה כפר עציון לבין המועצה, אז אני לא יודע לאן הרעיון הזה ילך.

דובי שפיר : הביטוי 'מערכת יחסים' לא בטוח שקיים שם.

עודד רביבי : שמעתי, אני מבין. זה מבחינתי רעיון לחלופה או רעיון להצעה נוספת, אבל בואו נשמע אתכם.

אדמונד חסון : אני אציג עוד טיפה את הנושא. שוב, הוקמה הועדה הזו. עודד ביקש שאני אהיה הנציג של אפרת בועדה הזו. הועדה היא בראשות ישעיהו יחיאלי מאלון שבות, מי שהיה בעבר סגן ראש המועצה ומנהל פרויקט נעלה. יהודי יקר. הועדה הזו נפגשה אולי חמש או שש פעמים וגיבשנו כל מיני תוכניות לגבי הנושא של שנת החמישים. חוץ מזה הועדה הזאת קיימה מפגש רחב יותר עם נציגים של תושבים מיישובים שונים, גם מאפרת. גם שוש הצטרפה לועדה. גבי ברכה שפיר היתה בועדה הרחבה. אנשים זרקו רעיונות. אנחנו ירדנו לרזולוציות של דברים שונים כמו שראיתם בטבלאות ששלחנו לכם: חינוך ונוער וקהילה ושיתוף בין ישובים ואירועים מרכזיים, אירועי שיא ואירועים פוליטיים כמו ישיבת ממשלה ולהביא את בית הנשיא, ממש אירועים על גבי אירועים ברמה מאוד מפורטת. הם אמרו

בתחילת הדרך, עוד לפני שהתחילה הועדה, שהם קיבלו את ברכת הדרך מעודד ויהודה ואפשר להתקדם ולעבוד.

קריאה : מי אמר את זה?

אדמונד חסון : בני, שהם קיבלו ואפשר לסמוך על המילה של יהודה ושל עודד. בתוך הרשימה הכול כמובן לגיטימי להחליט מה עושים. הם דיברו לפני כן על 60/40. אמרתי להם, 60/40 לא יעבור, זה גבוה מדי, זה לא נכון וירדנו ל-30/70. מה עם האירועים שיהיו באפרת? זה נתון גם לבחירתנו. זה לא שאנחנו רואים כזה ראה וקדש. אנחנו מבקשים שיהיו פה דברים. זה דברים מרכזיים וחשובים. זה אחד. שניים, אני אומר טענה, שאם אנחנו בירת עציון, אז אנחנו בירת עציון. אי אפשר לעשות לבד. בירה, יש לה פריפריה. בירה, יש לה למי להתייחס. בירה, יש לה מחיר. מה לעשות בזה? זה לגיטימי לדיון. האם לעשות ספר? אפשר להכניס את הספר לתוך התכנית. אפשר לבקש דברים. בגלל שזו ועדה שכאילו היא לא המועצה אלא זה המתנ"ס שלנו, אני כנציג של המועצה שלנו, יש שם גמישות, יש שם אווירה טובה, יש אווירה חיובית. אפשר לעבוד.

מנחם שפיץ : מה המספר שמדובר עליו?

אדמונד חסון : אני לא רוצה להגיד מספר כי אתם צריכים להחליט. אמרנו, בין 300 ל-400.

עודד רביבי : מנחם, המספר הוא לא רלוונטי.

אדמונד חסון : 300,000-400,000.

עודד רביבי : מנחם, המספר הוא לא רלוונטי כי בהבנה שלי לא עשו פה תחשיבים מדויקים של מה שרוצים לעשות. אני מזכיר לכם כששואלים פה על גירעונות, אז אירועי הכ"ה היה אחד הסיפורים הראשונים שנדרשנו כמועצה ב-2008 כי גם היתה אי הבנה בין המועצה לבין המתנ"ס מאיפה מביאים את הכסף.

דובי שפיר : אגיד משפט אחד על האירוע שהזכרת. זה נבע מכך שאנשים שקיבלו אחריות לבצע את האירועים החליטו על דעת עצמם לחרוג ואחרי זה קיוו שיהיה בסדר. אחרי זה היינו צריכים להתמודד עם הגירעונות.

עודד רביבי : בקיצור, אם לא עושים תחשיב מדויק ומראש יודעים למה נכנסים, אנחנו עלולים למצוא את עצמנו עוד פעם באירוע כזה שאנחנו יודעים מה המזמין רוצה והוא לא יודע כמה זה עולה ואז לך תדע - - -

- נעמה טל :** אבל בעצם הועדה הזאת שאדמונד שותף לה מטעמנו היא ועדה שהיא מתכננת רעיונות. היא לא אמורה לתקצב אותן?
- דובי שפיר :** היא רוצה לדעת מה התקציב שלה כדי לדעת מה היא מסוגלת לעשות לאור התקציב.
- אדמונד חסון :** מונה פרוייקטור מטעם הועדה. קיבלנו עליו המלצות. אני לא יודע אם הוא התחיל לעבוד או לא.
- קריאה :** מישהו בתשלום?
- אדמונד חסון :** בתשלום. אני לא זוכר את השם שלו. הוא בדיוק אמור להתחיל לעבוד ולעשות את הפרוייקט בהיקף מסוים שבני עם הועדה החליטה. עוד לא יודע אם הוא התחיל לעבוד בגלל שהוא על תפר בין עבודות.
- דובי שפיר :** כשאומרים בני בישיבה הזאת מתכוונים לסגן ראש מועצת גוש עציון.
- קריאה :** לא, מנהל המתני"ס.
- דובי שפיר :** סליחה, טעות שלי.
- דורון כהן :** הפרוייקטור הזה, מי מממן אותו?
- אדמונד חסון :** הפרוייקט יממן אותו.
- עודד רביבי :** זה בדיוק ממה שאני חושש.
- דובי שפיר :** עודד, כדי למנוע את סיפור הקפה שהזכרת לפחות בהבנה שלנו אני חושב שמצידנו אנחנו צריכים לעשות לפחות שני שלבים: השלב הראשון, לסכם על סכום שאנחנו מוכנים להעמיד לטובת הדבר הזה, אבל לומר, זה עקרוני. השלב השני, לאשר את הסכום מחדש לאחר שנקבל תקציב מסודר, כי כרגע אנחנו שמנו סכום שיהיה, באופן עקרוני, ואז נקבל תקציב מסודר, אלה האירועים, זה התקצוב, ואז נצטרך לחזור ולאשר אותם. זאת אומרת, אנחנו לא מאשרים את התשלום מצידנו עד שלא יחזור אלינו תקציב מסודר ואותו נאשר ואז מבחינתנו זה יהיה חתימה על צ'ק.
- אדמונד חסון :** המועצה בגוש עציון נותנת מיליון שקל. הם אמרו את זה, שהם שמים מיליון שקל לטובת הדבר הזה.
- עודד רביבי :** יש החלטת מליאה?
- אדמונד חסון :** שם?
- עודד רביבי :** כן.

- אדמונד חסון :** לא.
- עודד רביבי :** אז עזבו, אין החלטה.
- אדמונד חסון :** לא כל אחד עובד כמו שאתה עובד.
- עודד רביבי :** ספר לי על זה.
- דובי שפיר :** שם הפרוייקטור הוא יוחאי אפללו.
- אדמונד חסון :** הוא עובד בגוש עציון באיזשהו פרוייקט. הוא מרכז איזה פרוייקט גדול במתנ"ס. הוא הפרוייקטור לצורך העניין. המועצה עם ראש המועצה החליטה שהם שמים מיליון שקל. זה מה שנאמר. מקובל עלי ההצעה של מה שדובי העלה, הנושא הזה של לאשר סכום עקרוני ולאחר מכן כשיהיה את הפירוט - - -
- דורון כהן :** הם אישרו מיליון שקל איתנו או בלעדנו?
- דובי שפיר :** הם רוצים 70/30.
- מנחם שפיץ :** 30 זה לא 300,000. זה כמעט 500,000.
- אדמונד חסון :** דובי, נבוא עם התוכניות המפורטות כמו שאתה הצעת, מסודר, ונסמן את כל האירועים, איפה הם יהיו ובמיקום.
- נעמה טל :** הרעיון של הספר עם בית ספר שדה כפר עציון הוא רעיון בנפרד?
- עודד רביבי :** בעיניי לא הייתי עושה שום אירוע מרכזי לציון חמישים שנה. אני חושב שזה בזבוז של כסף.
- דובי שפיר :** אז למה שלחת את - - - ?
- עודד רביבי :** לדון מה עושים. מבחינתי הועדה יכולה להחליט שמוציאים ספר. היא יכולה להחליט שעושים במסגרת כל מוסדות החינוך שעה בשבוע על הסיפור הזה.
- נעמה טל :** גם בתקציב שלנו של 2016 אם אני לא טועה, הופיע - - -
- דובי שפיר :** היה סעיף נפרד, חמישים שנה למלחמת ששת הימים, משהו כזה.
- קריאה :** זה 25,000 שקל.
- עודד רביבי :** אני בגישה לשים כסף על ערב של זיקוקים וזמרים. זה נחמד.
- קריאה :** ראש הממשלה. דיברנו אז בזמנו.
- עודד רביבי :** ראש הממשלה לא יגיע. יכול להבטיח לכם. אני מזכיר לכם מה שכבר עדכנתי. ממשלת ישראל החליטה שהיא מציינת חמישים שנה לאיחוד ירושלים. נקודה. לא מדברת לא על רמת הגולן, לא על יהודה ושומרון, לא על בקעת הירדן. משרד החוץ לוקח את זה בכלל לציון שנת היובלים. יש להם את הארבעים שלה לביקור

סאדאת, חמישים שנה לששת הימים, מאה שנה להצהרת בלפור, מאה עשרים שנה לקונגרס הציוני הראשון. יש עוד כמה תאריכים. הם במטרה לטשטש את המסרים מתוך הבנה שארגוני החרם הולכים לפתוח בבליץ סביב הסיפור של החמישים שנה של כיבוש ודיכוי.

דובי שפיר : אם המדינה לא רוצה לציין את החמישים שנה לשחרור יהודה ושומרון, זה מחזק את הצורך שלנו כרשויות מקומיות כן לציין את זה.

עודד רביבי : לא אמרתי לא לציין. אני רק שואל בסוף איך אני מציין. אם אתה שואל אותי אם ללכת ולעשות אירוע של 100,000-200,000 של זיקוקים וזמרים ונאומים משמימים על הבמה, לא נראה שעל זה אני הייתי שם את הכסף. הייתי מעדיף לקחת את ה-200,000 שקל ולבנות את פארק היובל במקום לעשות את האירוע הזה. זאת הגישה שלי.

מנחם שפיץ : אני חושב שיש לא מעט פעילות שאפשר לעשות בלי להוציא כספים משמעותיים, אם זה בבתי ספר, אם זה תנועות הנוער, אם זה הרצאות ביישוב, כל מיני דברים. גם הייתי אומר, כל סכום שיקבע ישמש את היישוב אפרת לפעילות לתושבים שלנו. תקציב של 1.3 מיליון זה לא הרבה כסף. ראיתי פה פרסום, ראיתי פה כל מיני דברים. אי אפשר לעשות דברים כאלה ב-1.3 מיליון וגם לעשות פעילויות. חבל על הכסף. שוב, צריך לעשות משהו בלי שום ספק. אם נקדיש כספים לזה, בתוך הבית.

אבי חדידה : בעצם אתה אומר לעשות פעילות נפרדת.

מנחם שפיץ : תקרא לזה ביחד ובנפרד בגלל שבכל מקרה אם אתה תיכנס למשפחה הזאת 1.5 מיליון, לא משנה כמה, חלק מהכסף הזה - - -

אבי חדידה : יבוא ממך.

מנחם שפיץ : אז עכשיו, אם אנחנו מדברים על 70/30 בלי להגיד 70/30 מהפעילות, אז בין כה וכה ישאר פה הכסף.

דובי שפיר : אם יהיה איזה אירוע מרכזי ונחליט שאנחנו רוצים להשתתף בו, אז נצטרך לשים - - -

מנחם שפיץ : אם אתה מדבר על 200,000 שקל ואם אתה מדבר על תקציב של 1.3-1.4 מיליון, אז אתה מדבר על 15%. 15% מ-300,000 זה 45,000. בסדר, לא רוצה להיכנס לפרטים. אני אומר שוב, בעיקרון הכספים שנשקיע ישארו בבית.

דובי שפיר : כרגע אנחנו צריכים לקבל החלטה האם אנחנו מאשרים באופן עקרוני תקציב או לא?

עודד רביבי : אני לא מבין את הבקשה של אדמונד לאשר תקציב. אני אומר עוד פעם, עוד לפני שהתחלנו ועם הצלקות שעוד יש לי ועדיין לא הגלדו, אני כבר רואה איך אני נכנס עוד פעם לאותה סאגה. אני לא יודע מה אני מקבל. לוקחים לי פרויקט מבלי שהגדירו מה המטרות שלו, אז מה אנחנו לוקחים את הבן אדם, רק בגלל שאתה בן אדם? ואם כל מה שאני רוצה לעשות זה חידונים בבתי הספר, מי אמר שהוא הבן אדם הכי מוכשר לחידונים בבתי הספר? בואו נביא את נריה פנחס שהוא יעשה לי חידונים על גוש עציון.

דובי שפיר : עודד, כיוון ששלחת את אדמונד לייצג את אפרת בועדה הזאת, אני מציע, שבאיתו, חדד איתו את הדברים כפי שנראים לך.

עודד רביבי : בשביל זה אנחנו עכשיו יושבים. אדמונד בא, אמר לי, בוא תיתן לי צ'ק. אני אמרתי, אני לא נותן צ'ק. על מה אני נותן צ'ק? הוא אומר, הנה רשימת הרעיונות, תגידו מה מעניין אתכם. העברנו את רשימת הרעיונות לכם. את התגובות שלכם ראינו, שמענו. מנחם צודק. להרים אירוע, לצורך העניין נעשה את זה במנחת המסוקים מחוץ לחטמ"ר עם כסאות, עם סדרנים, על משטרה, עם זיקוקים, עם אמבולנסים וכל זה. הערכה שלי באופן גס, חצי מיליון שקל עוד לפני שהחלטנו איזה אומן אנחנו מביאים. נרצה להביא את אברהם פריד? הגענו למיליון שקל. יעקב שוויקי? 1.1 מיליון. אנחנו מבינים מה סדרי הגודל, לכן אמרתי, בואו, אנחנו מעבירים לכם את זה. רוצים לשמוע את התגובות. אין עכשיו אקדח לרכה שגוש עציון קידמו החלטה, אנחנו רוצים עכשיו להתחיל, אנחנו אישרנו מיליון שקל, אתם מביאים חצי מיליון, אתם איתנו או לא איתנו.

אדמונד חסון : למרות הדברים שעודד אומר, שאתם מעלים, שיש דברים ש-inhouse נעשה אותם, גם זה דברי טעם. זה לא נוגד.

עודד רביבי : אדמונד, אני לא בעד ההתבדלות. חידון על תולדות גוש עציון אפשר לעשות חידון משותף לכל גוש עציון. אפשר לעשות את אירוע הגמר. אתה רוצה להזמין את ראש הממשלה? בהצלחה. נזמין אותו לחידון גוש עציון, לטקס הסיום של הפרס, חתן גוש עציון. זה אפשר לעשות. ספר? אפשר לקחת, להכפיל אותו, לעשות אותו

גם לכל ישובי גוש עציון. אתה שומע פה מה החברים אומרים. בעיניי המטרה של הפגישה הזאת היום היא לא להצביע, כי לא מבין שיש שום דבר קונקרטי שיש עליו להצביע. אתה רוצה כן משהו להצביע עליו? יש את הגישה מנחם אומר, בואו נעשה התבדלות. אני אומר, בואו נעשה דווקא ביחד כמה שאפשר, מה שיותר.

מנחם שפיץ : לא אמרתי התבדלות. אמרתי לעשות ביחד.

דובי שפיר : כמו שעודד אמר, שיהיה איזה אירוע משותף, לכן הצעתי לאשר הצהרת עקרונות היום.

עודד רביבי : הצהרת עקרונות כבר נעשתה. אנחנו בעד לציין את אירוע החמישים ואנחנו חושבים שנכון לעשות אותו ביחד.

דובי שפיר : הצהרת עקרונות זה אומר שאנחנו גם מוכנים לשים לטובת העניין כסף בכפוף לתקציב - - -

אדמונד חסון : דובי, יש לי הצעה לסינתזה בין הדברים. להגיד, אנחנו משריינים 300,000 שקל או מה שאתם תחליטו. אנחנו נשמח לשתף פעולה על דברים מסוימים. תגידו לנו על מה אנחנו משתפים פעולה.

עודד רביבי : רבותי, זאת לא ישיבת תקציב ואני מתעקש לא להגיד מה התקציב שאני רוצה להשקיע באירוע הזה. אני מסכים שיכולים להיות אירועים משמעותיים בלי שיעלו כל כך הרבה כסף. אני גם מבין ש-1.5 מיליון זה שום דבר וילך לאיבוד וכל מה שיקרה במדינת ישראל בתשע"ז. זה לא מה שייתן את הקונטרה לארגוני החרם על זה שהם טוענים חמישים שנה לכיבוש ואנחנו נעשה משהו כנגד, לכן אני אומר, מבחינתי מה שחשוב זה כן לבוא ולהגיד שאנחנו בעד ביחד. אנחנו כן נשמח לראות איזה רעיונות הועדה הזאת יכולה להעלות במינימום עלויות. תבינו, אנחנו חודשיים לפני ישיבת תקציב. 400,000 שקל זה סכום שאיתו אפשר לשפץ שני פארקים באפרת. בסוף צריך לעשות עלות תועלת ולכן אני אומר, זה לא שיש לנו פה עודפים. אנחנו לא החברה לפיתוח גוש עציון שמחלקת עכשיו דיבידנדים ליישובים כמכירת חיסול לפני הפרטה. אני לא יודע מאיפה הם מביאים את הסכום הזה. אני יודע שיש להם קושי לשלם את פסק הדין של הבורר על המוקד הביטחוני.

דורון כהן : זה משהו החליט שיש מיליון שקל. המליאה לא החליטה שם כלום.

עודד רביבי : אף אחד עוד לא החליט שם.

נעמה טל : אני רוצה לומר שאני מאוד מסכימה עם רוב מה שאמרתם לגבי העניין שאפשר לעשות דברים מקומיים בעלות נמוכה יותר. אני כן חושבת שהרעיון של שיתוף פעולה ושל עשיית דברים משותפים לתושבי הגוש ואפרת, יש לו ערך חשוב.

עודד רביבי : אף אחד לא אמר שלא.

דובי שפיר : לגבי השאלה שנשאלה קודם לגבי יוחאי אפללו, הפרוייקטור. מי שמשלם לו משכורת זה המתנ"ס של גוש עציון באישור מועצת גוש עציון.

עודד רביבי : אני אומר עוד פעם, אפילו הפעולה הזאת בעיניי היא מטרידה, כי אני לא מבין על שוכרים בן אדם לפני שאנחנו יודעים מה אנחנו רוצים ממנו, מה גם שיש צוות של אנשים, אתה ובני שמקבלים משכורת, שיושבים ומתכננים את הדברים. שמעת פה את האנשים. שמעת את מבחר הרעיונות. תחזור לועדה. אנחנו נפגשים פה לפחות אחת לחודש. אתה תוזמן להמשיך לתת עדכונים. שאלות? טוב, תודה רבה אדמונד. כן, אדוני הגזבר.

הארכת תוקף חוקי העזר לביוב- היטל ביוב ואגרת ביוב-

שרון הורוביץ : שני חוקי עזר לביוב, אחד, היטל לביוב, אחד, אגרת הביוב. היטל לביוב זה מה שאנחנו גובים מבניה חדשה. אגרה זה הביוב שאנחנו משתמשים בו בגין השימוש במים.

דובי שפיר : אגרה על כל ליטר מים שאנחנו צורכים, אנחנו גם מחזירים לביוב ליטר ביוב.

שרון הורוביץ : התוקף של חוק העזר הולך להסתיים עוד שלושה חודשים. אנחנו מבקשים לדחות את התוקף בעוד שנה אחת, כלומר להאריך את חוק העזר מהסיבה שבאמת אפרת הולכת בשנה הקרובה, לקראת סוף שנת 2017 להתאכלס בעוד הרבה יחידות דיור. אם נעשה היום חוק עזר הוא יהיה לפי מה שהתעריף היום. קרוב לודאי שזה לא יהיה ריאלי לתחילת 2018 ואף יותר. בסוף 2017 נוכל לצפות את הבניה החדשה.

דובי שפיר : אתה בעצם מבקש להאריך את זה עד 31 בדצמבר 2017?

שרון הורוביץ : 2017.

דובי שפיר : זאת אומרת לשמר את 2016 גם ל-2017.

שרון הורוביץ : ולראות לקראת סוף 2017. זה מאוד ריאלי. התייעצנו עם מומחה גדול לזה. בינתיים לא שינינו את התעריף בשנים האחרונות. כך יש סיכוי אולי שנוכל כן

- להוזיל במעט את אגרת הביוב. אם עכשיו נעשה חוק עזר הוא יקבל עוד פעם תוקף של שלוש שנים לפחות והוא כבר יגלוש לתוך תקופה לא ריאלית.
- נעמה טל :** אז בעצם אנחנו אמורים לקבל על זה אישור?
- שרון הורוביץ :** מהממונה. הממונה על המחוז דורש שהדבר הזה יבוא לאישור מועצה.
- נעמה טל :** זה סוג של פרוצדורה? אין סיבה שהוא לא יאשר את זה, בעצם כי זה לטובת התושבים.
- דובי שפיר :** האם מדבריק ומקריאת המסמכים ששלחת אפשר להבין שלהבנתך לאחר האכלוס של קיץ 2017 אנחנו צפויים להוריד את אגרת הביוב?
- שרון הורוביץ :** יכול להיות לכאורה שתהיה כן הוזלה. יכול להיות שאנחנו רוצים להקים מכון טיהור שפכים שלא מתבסס על סניקה, שמתבסס על גרביטציה. זה יחסוך הוצאות. לא יהיו צריכים לסנוק לגוש עציון. יש עוד הרבה דברים באופק.
- עודד רביבי :** אנחנו נמצאים היום במצב שמבחינת התמר והדגן תשתיות הביוב הן זמניות לקליטת המשפחות החדשות. אנחנו לא נמצאים בפתרונות הקבע. פתרונות הקבע ישפיעו כמובן גם על העלויות. מאחר ואנחנו לא יודעים כרגע עדיין לאיזה תרחיש אנחנו הולכים, אנחנו בעבודה מול משרד הבריאות, מול המשרד לאיכות הסביבה, מול משרד השיכון, חסרים כרגע נתונים כדי לעדכן את אגרות הביוב לאכלוס הצפוי ומשם נובעת בעצם הבקשה להארכה בשנה נוספת עד שהתמונה תתבהר מול פתרונות הקצה של מערך הביוב הכללי באפרת. שאלות?
- נעמה טל :** על פניו זה גם יכול לעלות.
- דובי שפיר :** למה את פסימית? שרון אומר שיש סיכוי שזה ירד.
- נעמה טל :** הוא אומר שהוא לא יכול להוריד.
- שרון הורוביץ :** בהגיון פשוט שאנחנו לא מחויבים עליו, יש יותר אוכלוסיה ונהיה בפתרונות ביוב יותר ירוקים, יותר זולים. זה אומר לחסוך בתפעול שלו.
- עודד רביבי :** וזה בא מגזבר שאומר שהתושבים הם גירעוניים.
- שרון הורוביץ :** לא במים וביוב.
- עודד רביבי :** מי בעד להאריך עד ל-31 בדצמבר 2017?

הצבעה

בעד – כולם

נגד – אין

החלטה: אושר להאריך את התוקף של חוק העזר לביוב- היטל ביוב ואגרת ביוב, עד לתאריך

31.12.17 (בהתאם לאישור של משרד הפנים)

תודה רבה.

כן, מה יש לך לעדכן אותנו?

תשלום אגרת תלמידי חוץ-

שרון הורוביץ: יש בקשה ששלחה נעמה להעלות לסדר היום לגבי תשלום אגרת תלמידי חוץ למוסד מסוים בירושלים אבל היא מבינה שהמוסד הזה יכול גם לגרור אחריו מוסדות אחרים. איך היית רוצה שאני אציג את המצב?

נעמה טל: אתה יכול להציג והם יגיבו.

שרון הורוביץ: אני אגיד את המצב as is. נכון להיום לומדים ילדי אפרת בחטיבת הביניים שיש קצת ילדים ובתיכון כ-175 ילדים. זה לא מדויק על הילד אבל זה בערך האומדן של הילדים שלומדים מחוץ ליישוב.

נעמה טל: חטיבת ביניים ותיכון.

שרון הורוביץ: כן, אבל בעיקר זה תיכון.

דורון כהן: ואנחנו משלמים למועצות שהם לומדים.

נעמה טל: לא משלמים.

שרון הורוביץ: צריך לזכור שני דברים. אנחנו היום משלמים לא לפי חוק.

עודד רביבי: שרון, אתה עושה בלגאן. יש 175 תלמידים בחטיבות ביניים ובבתי ספר תיכוניים שלומדים מחוץ לאפרת. אם אנחנו אומרים בממוצע שיש לנו 200 ילדים בשנתון, אומר שכמעט שנתון אחד שלם מתוך קבוצת הגילאים הזאת לומדת מחוץ לגוש עציון, כי בתי הספר של הבנות מבחינתנו אוריה ונווה חנה נכנסים לתוך הפול הזה. כשאתה לוקח את המספר הזה של 175 תלמידים האלה, הוא מתפצל לכל מיני קבוצות של ילדים, מכל מיני סיבות. בית הספר שבו לומדים הכי הרבה זה ישיבה תיכונית קריית ארבע-10 תלמידים ואולפנה קריית ארבע-30 ואולפנה תורנית חורב-13 בנות. כל היתר, יש פה שישים מוסדות שברובם יש תלמיד אחד או שניים. הספקטרום הוא עצום, בין כאלה שהם באמת רוצים ללכת לישיבות תיכוניות עם פנימיות, אולפנות עם פנימיות לבין כאלה שגם הולכים לבתי ספר חילוניים. גם יש בתי ספר מקצועיים. באופן מסורתי משנת 1999 היתה פה

החלטת מועצה שאם בית הספר שאליו הילד רוצה ללכת ללמוד הוא לא בית ספר שהוא שונה במהות ממה שאנחנו יודעים לתת בתוך תחומי גוש עציון, לא משלמים אגרת תלמידי חוץ.

נעמה טל : בית ספר חילוני, אתה צריך לתת, נכון?

עודד רביבי : בית ספר חילוני אני מחויב לתת.

שרון הורוביץ : מה שמחויבים, מחויבים. המוסדות היחידים שאנחנו לא מחויבים זה המוסדות פה באזור כמו שאמר עודד.

נעמה טל : מקור חיים.

שרון הורוביץ : - - - גם לאורות יהודה. עודד לפני שלוש שנים ביקש שנוסיף גם לישיבת מקור חיים. כל המוסדות שנמצאים בשולחן העגול, שיש להם מחויבים כלפי התלמידים שלנו, אפרת וגוש עציון. מוסד תיכוני מאורות עציון ועד אוריה, כולם מקבלים. בנוסף, - - - משלמים רק איפה שמחויבים, בחינוך מיוחד, חינוך טכנולוגי, חינוך חרדי וחינוך לא דתי.

נעמה טל : המדיניות הזאת כמדיניות נראית לי מדיניות מאוד נכונה והגיונית, שומרת על הקופה הציבורית וגם היא לפי חוק. העניין שאני העליתי, מדובר לגבי חטיבת ביניים בלבד. חטיבת ביניים יש היום גם לבנות בטליה. בקשר לעניין הזה פנו הורים ליוסי קורטהיימר וכתבו גם אותי. יש היום גם חטיבת ביניים מקבילה במכון לב לתלמידים מחוננים.

שרון הורוביץ : במכון לב שם יש לנו אחד.

נעמה טל : בכיתה ח' היום יש אני חושבת ארבע או חמש בנות מאפרת שלומדות באולפנה טליה שזו אולפנה למחוננות. למעשה הטענה שזה נכון שלא שייכות לזרם. אין זרם שנקרא זרם החינוך המחונן אבל מדובר פה במספר מאוד מצומצם של תלמידים שיש להם צרכים מיוחדים. המענה של בית ספר אפיקים הוא לא מענה מספיק. אפיקים זה בית ספר למחוננים בגוש. הם הולכים אליו יום בשבוע. המענה לצרכים שלהם בתוך בתי הספר הקיימים הוא לא מספיק. למעשה זה ממש צורך. אני רואה אותו כמו צורך של חינוך מיוחד. למען הגילוי הנאות, יש לי שלושה ילדים שמאובחנים כמחוננים. חלק לומדים באפיקים. בהחלט יש לנו גם כמשפחה מחשבה לשלוח את הבנות שלנו בהמשך לטליה. אנחנו לא יודעים אם זה יתאים להן. הבקשה שהגיעה מהורים זה לא משהו שהוא מאיים על תקציב

המועצה מכיוון שלא מדובר פה בעשרות או מאות הורים שיעוטו על מחלקת החינוך ויגידו, תנו לנו, מכיוון שבאמת יש פה משהו שונה משאר התלמידים שבחרים ללכת ללמוד בבית ספר אחר מחוץ לרשות ולכן אני חושבת שמכיוון שמדובר בוודאות, לא משהו שגם יגדל, למספר בודד של תלמידים בשנה ומכיוון שרוב הרשויות שאני בדקתי בסביבה משלמות, נראה לי שיחסי העלות-תועלת פה גם לתת מענה בעצם לתלמידות האלה שלא מקבלות פה מענה מספיק. בית ספר אפיק הוא לא מענה מספיק ובית הספר היסודי הרגיל וחטיבת הביניים הם לא מענה מספיק. בתיכון אני לגמרי מסכימה איתך. בתיכון הפתרונויות פה בגוש הם בהחלט ברמה מספקת ומי שרוצה להמשיך בתיכון שם, אהלן וסהלן.

שרון הורוביץ : בתיכון זה באמת מסלול לתואר אקדמי.

נעמה טל : נכון, זה מסלול לתואר אקדמי. זה לא העניין. אני מדברת אך ורק על חטיבת הביניים.

דובי שפיר : שרון, תאיר את עיננו מה הסכום השנתי.

שרון הורוביץ : 849 לילד בתיכון. ב-ז-ח זה 7 שקלים פחות, משהו כזה.

דובי שפיר : לשנה?

שרון הורוביץ : כן.

דובי שפיר : כפול כמה תלמידות?

עודד רביבי : סך הכול בכל עמליה לומדות 7 בנות.

נעמה טל : לדעתי בכיתה ז-ח יש שם לא יותר מ-5 ביחד.

דובי שפיר : כלומר, אנחנו מדברים על תקציב שנתי של 5-6.

נעמה טל : אני מבינה את החשש מהסחף. אני לא עיוורת אליו, אני רק אומרת שיש פה אוכלוסיה מיוחדת.

עודד רביבי : הבעיה היא לא הסכום. הבעיה בסוף זה ההגדרה.

דובי שפיר : אנחנו כן נותנים אגרות תלמידי חוץ.

עודד רביבי : זה דברים שמוגדרים בחוק. אין לי בית ספר חילוני, אז אני מחויב לשלם אגרת

תלמידי חוץ לבית ספר חילוני. אין לי בית ספר טכנולוגי, אני מחויב לתת

לטכנולוגי. אין לי חרדי, אני מחויב לתת לחרדי.

דובי שפיר : מחוננים יש.

עודד רביבי : מחוננים, אחד יש. שניים, ברגע שאתה עובר לתיכון, אז יש לך מגמות ויש לך מגמות חוץ ויש לך מגמות באוניברסיטה. יש לך מרחב עצום של דברים שאתה יכול לפצות את אותם ילדים כמו שנעמה מגדירה, עם צרכים מיוחדים.

נעמה טל : עובדה שהסעות אנחנו כן מחויבים לתת להם. אם הבן שלי לוקח היום קורס באוניברסיטה הפתוחה, המדינה משלמת לו 50% משכר הלימוד בגלל שהוא מחונן. אנחנו בזמנו הבנו מאתי, המנהלת של אפיקים, שהסעות הם בחינם מכיוון שזה כמו חינוך מיוחד.

שרון הורוביץ : רק שתדעו, הם לא בחינם. המועצה משלמת פר קפיטה.

נעמה טל : אז למה אתם לא מחייבים את ההורים?

שרון הורוביץ : כי ההורה זכאי לזה מבחינה חוקית.

נעמה טל : בגלל שהילד מחונן.

שרון הורוביץ : לא, בגלל שזה עוד מוסד שבתוך המיפוי שלי. למה ילדה מקבלת נסיעה בחינם מהמדינה לנווה חנה וגם אם נשלם עשרים פעם אגרת תלמידי חוץ לחורב הוא לא יקבל את ההסעות לחורב? כי המדינה אומרת, הילד הזה, יש לו אזורים. מיפוי קוראים לזה בשפה של משרד החינוך. המיפוי שלו זה פה. הבנות זה בגוש עציון. הבנים זה בגוש עציון. אין יותר מיפוי ירושלים לילדי אפרת.

נעמה טל : להבנתי ההורים שם לא משלמים לטליה.

שרון הורוביץ : היה פעם. הם הפסיקו. ברגע שהקמנו את אוריה, נגמר המיפוי פה גם לבנות. בנות היה פעם כן. ברגע שאוריה נהיה אולפנה אזורית, גם בנות אין.

עודד רביבי : תראו, בסוף הסכום הוא לא מה שישבור אותנו. הוא לטעמי גם לא מה ששובר את המשפחות.

נעמה טל : נכון.

דובי שפיר : המצב היום הוא שהמשפחות משלמות את זה בעצמן?

עודד רביבי : כן.

דובי שפיר : ככה בית הספר דורש.

נעמה טל : כן.

עודד רביבי : יש בתי ספר שלא דורשים. ניר ברקת, אני חושב יחסית התחיל להקפיד על זה, אבל בסוף אנחנו נעמוד מול דילמה של איפה שמים את הקו. הקו שהיום נעמה

- משרטטת הוא מאוד חד ומאוד מדויק. מחר יבואו הורים שרוצים חינוך תורני
דווקא מסוג יותר חזק ממה שיודע להציע נווה שמואל - - -
- נעמה טל :** אבל חרדי אתה חייב לתת להם.
- עודד רביבי :** לא חרדי. כל הורה יבוא ויטען למה המקרה שלו הוא המקרה החריג והוא יקרא
ליד שלו, ילדים של חינוך מיוחד ולמה אני צריך - - -
- דובי שפיר :** הנקודה אולי להחריג ממה שאתה אומר, זה שהילד המחונן זה משהו שמותר על
ידי משרד החינוך, נכון?
- נעמה טל :** נכון.
- עודד רביבי :** כדי להתקבל לטליה אתה לא צריך להיות מחונן.
- נעמה טל :** אתה צריך.
- עודד רביבי :** כדי להתקבל לטליה אתה צריך לעמוד בבחינות. אתה לא מקבל הגדרה של
מחונן.
- נעמה טל :** אני חושבת שאם יש שם מישהו שהיא לא מוגדרת בהגדרות כמחוננת, היא
צריכה לעשות מבחנים נוספים.
- עודד רביבי :** הבת שלי עשתה בחינות, התקבלה לטליה.
- נעמה טל :** אוקיי.
- עודד רביבי :** החלטנו לא ללכת כי זה מסלול משוגע, אבל זה לא משנה. זה לא שמשרד החינוך
עשה השמה לילדה הזאת ואמר לה, את הולכת לשם. זה לא חינוך מיוחד. זה לא
חינוך חילוני. זה לא חינוך טכנולוגי.
- דובי שפיר :** משרד החינוך היום לוקח ילד בסוף כיתה ו'. הוא עושה מבחנים והוא מאתר
שהוא ילד מחונן, אז הוא אומר לו, לך תלמד באפיקים.
- עודד רביבי :** כן.
- נעמה טל :** בכיתה ב' הוא עושה את זה, אבל בסדר.
- דובי שפיר :** ואם הוא בתיכון, אז מה הפתרון שלנו?
- עודד רביבי :** אז בתיכון יש לך מגמות אוניברסיטאיות. יש לך כל מיני דברים. הבת שלי למדה
בפלך, עשתה מגמת כימיה באוניברסיטה העברית. אני שילמתי, אף אחד לא
שילם לא הסעות ולא שכר לימוד ולא כלום. זה לא שמשרד החינוך מכיר בזה.
- דובי שפיר :** שלוש שנים מהיום זה ירד.
- נעמה טל :** מגמות חוץ?

- דובי שפיר :** לא, הגביה הזאת מההורים.
- נעמה טל :** בסדר, זאת צריכה להיות החלטת מליאה. אני מבינה את הצדדים לכאן או לכאן. אני חושבת שמדובר באוכלוסיה קטנה וחריגה בעלת צרכים מיוחדים ובעיניי נכון לשקול את הדבר הזה.
- עודד רביבי :** אני אומר עוד פעם, מחר יבואו אליך כל ההורים של החינוך הדמוקרטי. יש לי כאלה ילדים.
- נעמה טל :** בסדר, אני לא חושבת שזה אותו דבר.
- עודד רביבי :** אני אגיד לכם מה החשש הכי גדול בסוף? בסוף זה שיושבת יונת מאולפנת אוריה איתי השבוע ואומרת לי, עודד, תראה, אנחנו בירידה בכמות התלמידים. זה לא כל כך מאפרת, זה יותר מגוש עציון, אבל בסוף המוסדות שאותם אנחנו מחזיקים כלכלית, ראו סעיף אורות יהודה. אנחנו לא מצליחים למלא אותם בתלמידים שלנו.
- נעמה טל :** זה אגב טיעון שאני לגמרי איתך בו ואני יודעת שיש עיריות ומועצות שלא מאפשרות לתלמידים שלהם לצאת.
- עודד רביבי :** אם היה לי פה מצב של צפיפות אוכלוסין והמוסדות מפוצצים ואין לי מקום לשים את הילדים האלה, הייתי בדילמה אחרת לגמרי, אבל אני במצוקה אחרת. יש לי פה מוסדות שאנחנו לא מצליחים לצאת ראש מבחינה כלכלית. לא אוריה, לא אורות יהודה. דרך אבות, אנחנו השנה בירידה של כמות תלמידים בגלל שיש שנתון קטן. זה לא משנה, אבל בסוף כרשות אני לא חושב שיש לנו את האינטרס כרגע לעודד את היציאה של התלמידים החוצה. הורים שעושים את זה, אנחנו לא עוצרים אותם, אבל לבוא ולהגיד, בואו, אנחנו גם נעזור לכם לעשות את זה, אני חושש שאני פורץ את הסכר ואני לא יודע איפה זה יעצר. עוד מישהו?
- מי בעד לאשר את הבקשה של נעמה? דובי ואבי. מי נגד?
- מנחם שפיץ :** יש הגדרה של מחונן או אין הגדרה של מחונן?
- עודד רביבי :** יש הגדרה.
- נעמה טל :** מבחנים.
- מנחם שפיץ :** בית הספר הזה קולט לא רק מחוננים?
- נעמה טל :** להבנתי, אם את לא מחוננת את צריכה להיבחן במבחנים.
- עודד רביבי :** נכון. הבת שלי לא הוגדרה. חייבו אותה לעשות מבחנים.

שרון הורוביץ : אגב, את יודעת שהילדה שהתחילה בכיתה ז', את יודעת שהיא תסיים. ההורים שלה לפחות רוצים שהיא תסיים כיתה י"ב שם. זו לא מקפצה לשנתיים. זה איזשהו מסלול.

נעמה טל : אני לא במקום הזה. אם אתה רוצה לשמוע באופן עקרוני מה מערכת החינוך פה באפרת בכלל ובגוש נותנת לילדים המחוננים בבית הספר היסודי, אני אגיד לך שזה לא מספיק.

עודד רביבי : את יודעת מה? האמירה הזאת מקובלת עלי ומה שהייתי רוצה לראות זה את ההורים האלה מתארגנים ובאים לאוריה ובאים לנווה חנה ואומרים, בואו תעבירו את הבנות שם. זה הייתי שמח יותר לראות. במקום שהקטרים ילכו החוצה, שהקטרים ישארו בפנים ויקחו את מוסדות החינוך פה למקומות אחרים.

נעמה טל : עודד, במודיעין יש בשני תיכונים כיתת מחוננים כי יש אוכלוסיה מספקת ואתה בונה כיתת מחוננים או כיתת מופת ויש להם מבחנים משלהם ותוכניות משלהם וכו' וכו'. אני לא מדברת פה באופן אישי. הבת שלי רוצה ללכת לשם. אנחנו לא החלטנו שזה מתאים לה, וזה גם עוד רחוק, אבל בכל מקרה המסגרת הקיימת היום שנותנת מענה כזה, היא בירושלים, היא לא פה. אין להם פה מסגרת שנותנת להם מענה.

מנחם שפיץ : אבל מבחינת רשות מה אנחנו אמורים לתת?

נעמה טל : אנחנו לא אמורים לתת.

מנחם שפיץ : בסדר, אבל על פי חוק חייבים לתת דברים מסוימים. ברגע שאנחנו קובעים שלא אמורים לתת אבל רוצים לתת, אז זה גם לא רק בדבר הספציפי הזה של בית ספר למחוננים. זה גם יכול להיות דברים נוספים.

נעמה טל : אני מסכימה עם זה לגמרי ולכן זאת החלטה של מדיניות. לדעתי האוכלוסיה הזאת, א', קטנה, ב', שיש לה צרכים מיוחדים. כשמישהי מהבנות האלה תזכה באולימפיאדת המתמטיקה, כל אפרת תהנה מההישג הזה.

דורון כהן : נכון, אבל כשפורטאי מצטיין, מגיל אפס ההורים שלו דוחפים אותו, הם מוציאים כל החיים שלהם את הכסף שלהם, זה הם עושים את זה.

נעמה טל : בסדר. אתה חושב שאנחנו כהורים לילדים מחוננים לא משקיעים עשרות אלפי שקלים בשנה בהעשרה נוספת?

דורון כהן : ברור לי, אבל זו החלטה שלהם.

- נעמה טל :** באפיקים אנחנו משלמים שכר לימוד לכל ילד, 1,650 שקל בשנה.
- דורון כהן :** זו החלטה כלכלית של המשפחה.
- קריאה :** אבל לאפיקים אנחנו כן משתתפים.
- נעמה טל :** משתתפים, אבל ההורים משלמים.
- דורון כהן :** ואם זה לא מספיק? זו החלטה כלכלית של המשפחה.
- נעמה טל :** היה לי חשוב להביא את זה לפה לדיון עקרוני. ההחלטה היא כמובן החלטה של המליאה. אני מבינה את הצדדים לכאן ולכאן. להבנתי יש מקום להחריג את האוכלוסיה הזאת. לא יתקבל? לא יתקבל.
- דובי שפיר :** עמדתי העקרונית, אגב, היא אחרת לגמרי. עמדתי העקרונית היא שכל ילד שרוצה ללמוד בירוחם - - -
- עודד רביבי :** איפה שהוא רוצה, שילמד.
- שרון הורוביץ :** תשלם לו ואז תצטרך לשלם פה גירעונות.
- דובי שפיר :** אני מודע לבעיות הקשות באורות יהודה ומה ששמענו עכשיו לגבי אוריה. קשה לי לכפות חינוך על הורים. קשה לי לכפות על הורים ללמוד במוסדות בגוש עציון ובאפרת כשחושבים שהדבר הנכון להם זה משהו אחר.
- עודד רביבי :** אין שום בעיה עם מה שאתה אומר ואז זאת אמירה של ההורים. שההורים ישלמו על זה. מבחינתנו בסוף אנחנו צריכים לשמור על איזשהו סכר. מנחם, לפני שהוא עזב הוא אמר שהוא לא משנה את עמדתו, אז אנחנו ב-4 נגד 3. יש לך עוד משהו אדוני הגזבר?

הצבעה : הצבעה

בעד – 3 (נעמה, אבי ודובי)

נגד – 4 (עודד, מיכאל, מנחם, אורית ודורון)

החלטה : הוחלט לא לאשר את השתתפות הרשות במימון לימודי מחוננים מחוץ לאפרת

שרון הורוביץ : זהו.

דובי שפיר : מה שלום תקציב 2017? אני מרשה לעצמי לומר שאנחנו בסוף אוקטובר.

יהודה שוויגור : מנהלי המחלקות סיימו להגיש טיוטה ראשונית ואני ושרון יושבים איתם מייד אחרי סוכות להצגת תוכניות ראשוניות. כרגע זה לפי הל"ז גם שנמצא בעמוד האחרון של תכנית העבודה שלכם.

דובי שפיר : מתי ישיבת התקציב, בתחילת ינואר?

עודד רביבי : לדעתי ב-6 או ב-7 בינואר.

דובי שפיר : עוד שאלה שקשורה לתקציב, עדכוני גזברות. האם בפועל בוצעה ההנחה של ה-25% לשנת תשע"ז?

שרון הורוביץ : ודאי. הסעות, כולל החזר כספים למי שצריך ואי גביה למי שעוד לא הספיק לשלם.

דורון כהן : מה אתה אומר לגבי החוק - - - ?

שרון הורוביץ : חוק עזר לשמירה, קיבלנו ארכה עד סוף השנה. טיוטה מבחינת השמירה עצמה מטופלת בין הביטחון ליהודה. יהודה מלווה את הדבר הזה בצורה צמודה. אמורים ממש למחרת החג לשלוח את זה לעיון של חזי רז, מנהל אגף במשרד הפנים ואז למעשה להעביר את זה.

דורון כהן : ועדת כספים, מתי?

שרון הורוביץ : לקראת סוף נובמבר.

דובי שפיר : אני מבקש להזכיר לצרף לתכנית העבודה את ההשוואה לתקציב אחרה.

עדכון חריגות נכסים-

עודד רביבי : טוב. כמה דברים מבחינתי. אחד, אני מזכיר לכם שאנחנו כבר בערך חמש שנים נמצאים בעבודה של התאמת גודל הנכסים אל מול המדידה שבוצעה ב-2013 כאשר במהלך התקופה הזאת עשו עבודה אינטנסיבית בין מחלקות הגביה למחלקות ההנדסה והגיעו בסוף לרשימה של 126 נכסים.

יהודה שוויגור : זה כל החריגות שהיו מעל 10 מטר.

עודד רביבי : ב-126 נכסים נמצאו חריגות גדולות מ-10 מטר. נשלחו 126 מכתבים לבתי האב שבהם יש חריגות עם הזמנה שבת האב יבואו ויסדירו את הליכי הרישוי של הנכסים. נכון לעכשיו פנו סך הכול ארבעה כאשר רק אחד הגיע למחלקת הנדסה. כל היתר, אנחנו תולים את זה שהם לא פנו בגלל החגים ובגלל תחילת שנת הלימודים.

אבי חדידה : איך זה הצטמצם מ-300 ל-126?

עודד רביבי : עשו בדיקות מדויקות. עברו על כל התיקים פעם נוספת, לראות כמה שיותר אנחנו יכולים לצמצם ולהוציא מהרשימה של אי ההתאמות.

שרון הורוביץ : גם צמצמו שטחים.

יהודה שווייגר : 300 ומשהו נכסים היו בין המדידות שהיו חמש שנים אחורה למדידות האלה ואז מה שעשו, על כל החריגות במדידות עשו בדיקה להיתר בניה ואז המשמעות היא לעבור תיק תיק, לפתוח אותו, לבדוק אותו. על הדרך אנחנו גם סורקים את התיק. אנחנו גם עושים שם כל מיני דברים אחרים.

עודד רביבי : זה בגדול איפה שאנחנו נמצאים.

יהודה שווייגר : זה רק חריגות, זה לא יחידות.

עודד רביבי : כן, זה רק חריגות. אנחנו נשלח עוד מכתב תזכורת לתת ארכה נוספת ואז מי שלא יבוא ביוזמתו להסדיר את ההפרשים, אנחנו נתחיל בפעולות אכיפה. בקרית ארבע מונתה שופטת חדשה. נכון להיום הוגשו עשרה כתבי אישום כנגד פיצולי יחידות דיור וחריגות בניה בעיקר בדגן. אני מניח שברגע ששם השופטת תתחיל לעבוד, אנחנו נשמע את הריקושטים ואז שתדעו שזה נמצא.

עדכון מוקד בטחוני-

מבחינת המוקד, עדכנו אתכם שבית המשפט אישר את פסק הבורר. שלחנו מכתב דרישה לגוש עציון. המכתב שקיבלנו תשובה דיבר על זה שהחוב עד 2014, התאריך שבו הבורר נתן את פסק הבורר מקובל עליהם. מ-2014 ועד היום הסכום לא מקובל עליהם. לא ישבנו איתם, לא התייעצנו איתם על מה אנחנו מוציאים את ההוצאות, לא דנו על ההוצאות ולכן הסכום לא מקובל עליהם והם בעצם מבקשים לפתוח עוד פעם את כל הסיפור. במקביל גם יש לחץ כל הזמן של הצבא שנקים את צוות ההיגוי כדי לבחון את הפעלת המוקד המשותף. הבהרנו לצבא שאנחנו לא מתכוונים לשבת שום ישיבה שדנה על הפעלה משותפת של המוקד עד שמסדירים את החוב של העבר, מה גם שבתקופה שבין 2014 ל-2016 הם פשוט סרבו לשבת ולדבר על סכומים. הם כל הזמן היו בטענה שמה שהם משלמים זה מספיק ולא רוצים יותר. היתה אמורה להיות פגישה אחרי ראש השנה, ביום חמישי. הם ביקשו שאני לא אהיה נוכח, אני מטיל מורא על הנוכחים, אז אני לא הייתי אמור להיות נוכח אבל הפגישה התבטלה בגלל נסיבות אישיות של אחד

מנציגי גוש עציון. נקבעה פגישה נוספת לאסרו חג שמחת תורה. שם אנחנו נמצאים כרגע. אני מקווה שהם יבינו ויסדירו את התשלום ואז אפשר יהיה - - -

דובי שפיר : לשיטתנו, מה הסכום לשנה החל מ-2015 שנמרוד משלם?

עודד רביבי : זה לא הולך לפי שנה, זה הולך לפי אחוז מההוצאות. הבורר פסק ש-45% על גוש עציון, 55% על אפרת. סך הכול הגענו באופן גס ל-1.048 מיליון על כל התקופה, גם פסק הבורר עד 2014 וגם בהמשך.

יהודה שווייגר : עד 2014 הם הסכימו?

עודד רביבי : כן.

שרון הורוביץ : יש פסק.

דורון כהן : כמה עד 2014?

עודד רביבי : עד 2014 סדר גודל של 490 - - -

דורון כהן : אנחנו מקזזים להם?

שרון הורוביץ : ברגע שמאשרים את זה - - -

עודד רביבי : זה שולם. עכשיו מדברים על היתרה.

נעמה טל : אני רק רוצה לציין, אנחנו כבר מדברים על המוקד, שבפעם האחרונה שזרקו עלי אבנים, זה אמנם היה מאוד לא נעים, אבל מהשנייה שהתקשרתי למוקד עד הרגע שזה טופל זה היה עניין של שניות.

דובי שפיר : כשאת אומרת טופל, למה את מתכוונת?

נעמה טל : שמייד התקשרו לצבא.

עודד רביבי : תפסו את זורק האבנים וסדרו את השמשה.

נעמה טל : לא, זה אני לא יודעת. אנחנו בשלב הרכב החלופי עכשיו כי זה לוקח לאלדן הרבה זמן להחליף.

דובי שפיר : סיפור המנהרה הזאת, שאני מניח ששם היא חטפה, הוא לא נגמר.

שרון הורוביץ : איפה זרקו עליך?

נעמה טל : בין צומת אל חאדר לאפרת צפון.

דובי שפיר : כשאתם יוצאים מאפרת, ברמזור פונים ימינה לירושלים, לוקחים את סיבוב העלייה, עוברים, מתחילים לנסוע לאורך החומה, משמאלכם יש צוק. איך שהצוק נגמר, שימו לב, יש מעביר מים גדול שרכב יכול לנסוע בתוכו, מתחת לכביש, שבעצם עובר גם את החומה לצד שני. מה שקורה, עוברים נערים מאל

חאדר במעביר מים, עולים על הכביש, מחכים בצד בשקט. רואים מכוניות, זורקים על שתיים-שלוש מכוניות וקופצים למעביר מים ובורחים חזרה לאל חאדר. המקום הזה לא חסום. אם זה מוקד זריקת אבנים, אני לא מכיר את הסטטיסטיקה. אני מניח שאתה מקבל אותה מחטיבת עציון. אם הסיפור הזה, ואני יודע שיש שם זריקות אבנים, אז צריך לטפל בו, לסגור את מעביר המים אם צריך. אני אישית ראיתי זריקות אבנים. אפילו רצתי וחיכיתי עד שהגיע הצבא.

עודד רביבי : אני לא מכיר את המוקד הזה כמוקד לזריקות אבנים אבל נעביר את זה לנדב. מעביר מים גדול.

דובי שפיר : מכוניות יכולה לעבור שם ועוברים שם רכבים לפעמים. בעיקר חמורים עם עגלות.

עודד רביבי : תיכף נחזור לסיפור של המוקד, עד שיהודה יעלה את המצגת.

עדכון נסיעה של עודד - דסק חול-

רק בקצרה עדכון על הנסיעה שלי. אני מזכיר לכם, הנסיעה תואמה בעצם על ידי מועצת יש"ע כאשר הסיבה לנסיעה היתה הזמנה לכנס של ארגון IAC. אני חייב להודות שעד שהגענו, אני לא הכרתי את הארגון זה. מדובר על ארגון שהוקם על ידי אדם בשם אדם מילשטיין מלוס אנג'לס יחד עם שלדון אדלסון. יש סדר גודל של בין 600,000 למיליון ישראלים שגרים בארצות הברית. התחושה שלהם בעצם שהם לא משתייכים לא לזרמים של בתי הכנסת, לא מתחברים לפדרציות, לא מתחברים למרכזים הקהילתיים והם החליטו להקים לעצמם את הארגון הזה. בשלוש שנים הכנס הזה שילש את עצמו. בשנה הראשונה הוא היה סדר גודל של 500. בשנה השנייה, 700. השנה היו כבר 2,100 איש. מרתק לראות מה מטריד אותם, מה מנסה לאחד אותם. השורה התחתונה, מה שמאחד אותם נכון להיום זה המלחמה בחרם ובגלל זה גם המשרד לעניינים אסטרטגיים שיתף פעולה עם מועצת יש"ע ויצאנו כמשלחת משותפת, גם המשרד לעניינים אסטרטגיים וגם למועצת יש"ע. הכנס התחיל במוצאי שבת, נמשך ראשון ושני, אז אנחנו ניצלנו את ההזדמנות לעשות פגישות גם ביום רביעי, גם ביום תמישי וגם ביום שישי. רביעי היה בניו יורק פגישות מרתקות עם ארגונים.

דובי שפיר : זה היה במקביל לעצרת האו"ם.

עודד רביבי :

כן. טעות גדולה להגיע לניו יורק בזמן עצרת האו"ם אבל זה מה שקרה. היתה לנו שם פגישה עם one Israel Fund שעד היום בעצם תרמו בעיקר למערך הביטחון. בעצם יצאה משם החלטה אסטרטגית ש-one Israel Fund הולך להדפיס דפי פרשת שבוע של מועצת יש"ע בכל ארצות הברית, וזו מבחינתנו פלטפורמה שלא עולה למועצת יש"ע כסף ונוכל דרכה להעביר מסרים לקהילה בעיקר האורתודוקסית בארצות הברית. אחר כך נפגשנו עם ADL שזה הליגה נגד השמצה. הם באופן עקרוני עושים שני דברים, אחד מהם נגד המלחמה באנטישמיות ומזה נגזר הסיפור של החרם, אבל הם גם מאוד פעילים בסיפור של שתי מדינות לשני עמים והם לא פוסלים להביא לפה משלחות כדי להראות להם את המציאות כפי שאנחנו רואים אותה. אחר כך היה שם עוד שתי פגישות עם בכירים בקהילה הניו יורקית שסידר לנו דני דיין. בערב נפגשנו עם דני דיין, ומאחר ופמליית רוה"מ היתה יחסית פנויה, אז ישבנו גם עם נציגים בכירים בפמליית רוה"מ, פגישות חשובות על סיפור ההתיישבות. גם על עמונה, גם על נתיב האבות, דברים שמטבע הדברים אי אפשר לדבר עליהם יותר מדי אבל דווקא שם בבתי קפה בלילה כשהטלפון לא מצלצל, היה אפשר לדבר על הדברים האלה. נראה אם הצלחנו או לא. ימים יגידו. אחר כך בווינגטון היו יומיים באמת עמוסים עם פגישות עם חברי קונגרס וסנאט ועיתונאים. בסך הכול יש אנשים שמאוד אוהדים אותנו ומנסים לעזור. אתה מרגיש מאוד חזק את הפעילות של ארגוני השמאל ואת המידע שעובר לשם ובעצם יש צמא עצום לקבל מידע דווקא מהצד השני ולכן אני מנסה להוביל מהלך שמועצת יש"ע יקימו אתר אינטרנטי פעיל עם מידע ונתונים כדי שנוכל לעמוד בצד השני של המתרחש מבחינת מה שמפיץ שלום עכשיו. רק הסיפור של סוף שבוע האחרון והכתבה בניו יורק טיימס. בעצם מי שלא מבין, הניו יורק טיימס מדברר את אובמה. כשאובמה רוצה להוציא משהו לתקשורת, הניו יורק טיימס כותב לא בשמו אבל מבינים ישר ממי הדברים יוצאים. בקיצור, סוף השבוע האחרון היתה בעצם ההתקפה של הניו יורק טיימס על ההחלטה לבנות 300 יחידות דיור בשילה, כאשר אני אומר לכם, מפגישה עם שר הביטחון אתמול עוד לא התקבלה שום החלטה לבנות שום דבר במקום מתווה עמונה. מתווה עמונה נמצא תלוי ועומד.

צריכה להתקבל החלטה ביום חמישי אצל היועץ המשפטי לממשלה וזה פשוט דוגמא איך שלום עכשיו הוציא דף מסרים. הבית הלבן קיבל אותו. הבית הלבן הגיב מבלי לבדוק בכלל אם ממשלת ישראל קיבלה את ההחלטה הזאת ואנחנו נכנסים להתכתשות עם הממשל בארצות הברית בכלל בלי שעשינו שום דבר, לכן באמת אנחנו שוקדים במועצת יש"ע לראות אם אנחנו יכולים לעמוד בדבר הזה, להקים אתר אינטרנט ולהוציא דפי מסרים בקצב ששלום עכשיו מוציאים.

דובי שפלר : ממה שהתרשמת, הבעיה של מדינת ישראל בסיפור של ה-BDS זה יותר שלום עכשיו או הערבים?

עודד רביבי : לא יודע אם שלום עכשיו, אבל יותר היהודים. בפגישה אתמול עם איווט הוא הביא נתון שאני לא הכרתי. נתון אחד הכרתי. את הנתון השני לא הכרתי. הוא אומר שהם עושים מאות סקרים בארצות הברית. ממשלת ישראל עושה מאות סקרים. בסקר התמיכה של האמריקאים במדינת ישראל, 65% מהאמריקאים תומכים במדינת ישראל. בסקר התמיכה של היהודים בבניה ביהודה ושומרון, 65% מהיהודים נגד בניה ביהודה ושומרון. בקרב האמריקאים 65% נגד הבניה ביהודה ושומרון. הוא אומר, אם המצב היה הפוך, היתה לנו 65% תמיכה של האמריקאים בבניה ביהודה ושומרון, לא היתה היום בעיה בבניה. מאחר ואנחנו בעצם נכשלנו, הוא אומר, נכשלנו כולנו והוא אמר את זה בנוכחות כל ראשי רשויות יש"ע, בנוכחות זמביש ואבי רואה, משה לאון ורמי לוי. רמי לוי הוזמן בתור המתנחל בעל הנכסים הכי גדולים ביהודה ושומרון. בקיצור, הוא אמר, אנחנו נכשלנו במאבק על התודעה, נכשלנו במאבק ההסברה. מבחינתו היום הדגש מספר 1 זה לא עוד בית ולא פחות בית אלא זה להשקיע את כל המאמצים בסיפור של ההסברה. הכנס היה במוצאי שבת, ראשון, שני. מועצת יש"ע קיבלה שם מקום של כבוד. הדוכן המרכזי של מדינת ישראל הופק על ידי מועצת יש"ע. הבאנו לשם מוצרים של בקעת הירדן, של רמת הגולן ושל ים המלח. לא היה שם לוגו של מועצת יש"ע. היה שם לוגו של המשרד לעניינים אסטרטגיים. מי שעמד בדוכן זה שילה אדלר ויהודה כהן, מנכ"ל החברה מברקן של מוצרי ליפסקי. בפנל שבו אני השתתפתי, מימיני ישב אחד המנהלים הכי בכירים של איפא"ק. משמאלי ישבה המייסדת של הארגון stund with us וגם משם נולדו כל מיני

שיתופי פעולה מעניינים גם עם איפא"ק וגם עם stund with us ובעצם מוצעת יש"ע מיצבה את עצמה במקום מאוד משמעותי מהבחינה הזאת. כמובן שגם אפרת מתוקף תפקידי והעובדה שכרטיסי הביקור שחילקתי היו של המועצה המקומית אפרת.

יום שני לפני הטיסה היתה פגישה עם תומס פרידמן, פגישה מרתקת, פגישה שיכולתי להמשיך אותה שלוש שעות אם לא הייתי צריך לעלות על מטוס. הוא ביקש שהפגישה לא תצא לציטוט, לכן אני נמנע מלהגיד מה שהוא אמר בפגישה. אני רק יכול להגיד לכם שאחרי חצי שעה שאנחנו יושבים ביחד על הספה, הוא אומר, זה מתחיל להיות מעניין, בוא נעבור למחשב, ואז הוא בעצם כותב במשך שלושת רבעי שעה, מקליד נון סטופ את מה שאני אומר. טען שכרגע הוא עסוק במלחמה נגד טראמפ אבל ברגע שהוא גומר עם הסיפור עם טראמפ, הוא מחדש את הפעילות על מדינת ישראל והוא ישמח לבוא לביקור באפרת. אני פגשתי אותו ב-9 בבוקר. ארוחת בוקר באותו יום הוא אכל עם דנה וייס מ-7:30 עד 8:30. שתבין, בסוף דובי, לשאלתך, מאיפה הם מקבלים את הנתונים? זה צינור ההזנה הטבעי. הפגישה איתי היתה לא טבעית. בסך הכול חמישה ימים עמוסים מלאי סיפוק עם המון שיעורי בית מבחינת מועצת יש"ע ונראה לאן זה ממשיך הלאה.

עדכון אירוע ביטחוני באפרת-

אני מזכיר לכם, שלושה ימים לפני שנסעתי היה לנו פה אירוע ביטחוני חריג, אירוע שבעצם מבחינת אפרת שובר רצף של כמעט 15 שנה ללא פיגועים. הפיגוע האחרון באפרת היה בשנת 2002. התחקיר עדיין לא מלא כי הצבא לא גמר לערוך

נעמה טל : בעצם זה שני אירועים שונים. מבחינתנו כיישוב יש גם את האירוע של ההתנהלות שלנו, קבוצת כוננות ומוקד ואת האירוע - - -

עודד רביבי : מבחינתי זה אירוע, מחבל אחד, מתחיל בשעה 01:40 בבוקר ונגמר בדקה ל-6. זה האירוע מבחינתנו, אירוע אחד. את צודקת שהוא יכול להיבחן ולהיחקר במספר רב של פילוחים וכל אחד צריך לגזור את המשמעויות שלו. עוד לא נערך תחקיר משותף של הגורמים האזרחיים עם הגורמים הצבאיים. מטבע הדברים אנחנו בטח שלא חקרנו את המחבל, אז אנחנו גם לא יודעים להגיד לגמרי את כל מה

שהצבא והשב"כ הצליחו להוציא - - - . בגדול, אירוע קצת הזוי מבחינת התרחיש. יש בצבא תרחיש שהם קוראים לו קו ישר. מה זה קו ישר? שהמחבל מתעורר בבוקר והולך בקו ישר אל מול המטרה שבה הוא רוצה. הם לא האמינו שהתרחיש שממנו הם חוששים מתממש בצורה כל כך ממשית באפרת. הסיבה שאני אומר את זה, המחבל גר פה בבתים האלה ליד בית הספר, עבדאללה איברהים. הוא התעורר או לא הלך לישון ופשוט הלך בקו ישר בשביל שהוא לא שביל, במתווה שהוא קשה להליכה. המצלמות מזהות אותו בשעה 01:40 בבוקר. ישר מקפיצים כיתת כוננות, צבא ואת מחלקת הביטחון. מי שכרגיל מגיעים ראשונים לאירוע זה חיילי כיתת הכוננות. חיילי כיתת כוננות, יש לנו סדר גודל של 40 מתנדבים שמפוזרים על פני כל השכונות, ככה שבכל רגע נתון אנחנו יודעים שיש מישהו שגר הכי קרוב לאירוע הזה. יש לנו את אבי שמל שהוא גר בפיטום הקטורת. הוא בין הראשונים שמגיעים כי זה ממש שם. חבר'ה מגיעים לנקודה בתוך דקה וחצי כאשר ההנחיה בעצם של מחלקת הביטחון, מתוך הבנה שהזיהוי בוצע מעל רחוב פיטום הקטורת, מייצרים פה קו הגנה אנושי כדי לוודא שהמחבל לא מתקרב לפה. הזיהוי הראשון שלו מתבצע פה באזור הזה.

דוני שפלר : זה מה שפורסם בתקשורת שרואים את המחבל עולה.

עודד רביבי : כשרואים את הסרט. רואים אותו פה. מטבע הדברים קשה לראות את זה פה בתמונה אבל פה זאת ירידה ואז הוא צריך לעלות בחזרה למעלה, אז לא לאורך כל המסלול יש לנו קשר עין איתו במצלמה. אחת המצלמות שמזהה אותו זו מצלמה חדשה שהותקנה רק לפני חודש וחצי ובעצם נתנה לנו זוויות ראייה חדשות. צריך גם להגיד שהזיהוי במצלמה בגלל כפלי הקרקע יצר זיהוי מוטעה מבחינת המיקום ולכן בהתחלה שלחו את הצבא דווקא למה שאנחנו קוראים תחילת שביל הנחש, כלומר איפה שתחנת הסניקה נכנסת שם מאחור. בהתחלה הצבא רץ לשם. איבדו כמה דקות והגיעו לנקודה. מה שאנחנו יודעים להגיד מבחינת התחקור של המחבל בצבא, הנוכחות המאסיבית של כוחות ביטחון בצורה כל כך מהירה הביאו למצב שהמחבל קפא במקום. הוא פשוט הפסיק תנועה, קפא במקום כנראה בנקודה שהיתה נסתרת מבחינת המצלמה, כי המצלמה לא ראתה גוף חם שמסתתר. המח"ט הגיע, חפ"ק מח"ט פלוגות

וגששים. הגששים סורקים את כל השלוחה הזאת משעה 2:00 עד השעה 4:00 בערך, לא מוצאים כלום, לא עקבות, לא את המחבל.

דובי שפיר : לא מוצאים חציה על ציר תוואי ההפרדה.

עודד רביבי : שם אי אפשר למצוא. מה תמצא שם?

דובי שפיר : בקטע שבין תוואי ההפרדה לבין שער - - -

עודד רביבי : זה לא שביל טשטוש. יש לך שם כל מיני דברים. לא מצאו שום עקבות שאיתם אפשר להתחיל ללכת על משהו ואיתם אפשר לראות משהו.

יהודה שווייגר : זה הסרטון מ-42:1.

קריאה : זו מצלמה 13, החדשה?

יהודה שווייגר : כן. אתם יכולים לראות פה, למי שמכיר, את הוואדי זה. אנחנו קוראים לזה ציר הנחש.

עודד רביבי : עמודי החשמל למעלה זה תוואי גדר ההפרדה.

יהודה שווייגר : פה למטה יש את כל השפוכת של כל העפר, כל אתר השפיכה. מתתיהו הכהן נמצא פחות או יותר פה ואז למעשה הוואדי נמצא. עכשיו נוכל לראות את זה על המצגת קצת בצורה טובה יותר. זה בית הספר. את הכביש אתם מכירים, שהולך לכיוון גבעת העיטס. פה זה השביל של תוואי גדר ההפרדה. יש פה איזה קטע קטן שמקצר ומפה למעשה מתחיל מה שאנחנו קוראים לו ציר הנחש. הציר הזה הולך מפה עד הסניקה בזית. פה זה מה שדיברתי, על האזור של אתר השפיכה, הפרוייקט של ג'וש, רחוב הציפורן, בית הכנסת של רחוב הציפורן. פה למעשה אנחנו מדברים על רחוב פיטום הקטורת. זה אתר השפיכה הישן מאוד. היום כל האזור שבו שופכים למעשה זה האזור הזה ופה אנחנו מדברים למעשה על איזשהו רחוב שהוא מוגדר כרחוב שירות תחתון. הרחוב הזה לא אמור להיות מיועד ליחידות דיור שאמורים להיות מתחת לרחוב הזה. יש פה איזשהו גנרטור ויש פה איזושהי תחנת סניקה שנמצאת בקצה הרחוב.

עודד רביבי : בפועל יש שם כמה בייסמנטים עם כניסות פרטיות מאחור ורכבים שחונים שם באופן קבוע.

יהודה שווייגר : יש פה שער קטן שנמצא.

דובי שפיר : השער סגור בלילה?

יהודה שוייגר : אנחנו רצינו לסגור אותו בגלל אתר השפיכה. רצינו למנוע את השפיכות פה של האתר או איזושהי בקרה שלנו. פתאום אנחנו סוגרים פה את השער ביום אחד בהיר ואז אתה מגלה פה כל מיני אנשים שטוענים, חלקם אפילו הם נכים עם ילד נכה או ילד עם מגבלות מסוימות שלא יכול ללכת דרך היחידות ואז אתה מגלה פה כל מיני דיירי משנה למעשה בחלק התחתון הזה. זה שער שלא סגור. מבחינתנו בעיקר משרת אותנו. פה למעשה אנחנו מדברים על איזושהו תוואי של כביש. התאורה פה לא משהו וזאת המצלמה החדשה ששמו לפני פחות או יותר חודש וחצי. זאת המצלמה למעשה שקלטה את העסק הזה. אנחנו הוספנו אותה בגלל רחוב מתתיהו הכהן. אם אני ממשיך עוד טיפ טיפה אז אנחנו מדברים על הזיהוי של הבחור שגר פחות או יותר בבתיים. אני לא זוכר אם זה באחד הבתים האלה. למעשה הוא מחליט ללכת באיזושהי תצורה פחות או יותר בקו ישר לכיוון הבתים של אפרת. זו ירידה מאוד תלולה. זו גם עליה מאוד תלולה וכל האזור של אתר השפיכה זה בכלל אזור שמאוד קשה יחסית ללכת בו. הוא הולך בדוך לשם. הבחור הוא בחור בן 20, עבד בבית לחם.

עודד רביבי : אמא שלו נפטרה לפני כמה חודשים. אבא שלו חאג'י במכה. בעצם קם מיואש ומחליט לעשות - - - גם מובטל אבל טרי, כלומר עדיין היה תסכול של הפיטורים, לפחות מבחינת השב"כ.

יהודה שוייגר : הבוס שלו קצת דפק אותו בעבודה, היה משלם לו לא הרבה כסף. למעשה ברגע שמקפצים את כיתת הכוננות אז מתחילים פה ב-1:42 יחד עם הזיהוי. די מהר עוברים להקפצה של כיתת הכוננות. אנחנו יודעים להגיד שחלק מכיתת הכוננות לפחות בציר הזה שאנחנו קוראים לו ציר יוליה, זה הרחוב הקטן הזה מתחת לפיטום הקטורת. היו בשלוש או בארבע דקות לפחות שני אנשים ואז מהר מאוד אנחנו מתחילים כבר לפרוס פה את כל כיתת הכוננות כשלפחות בדקות הראשונות אנחנו מדברים על זה שאנחנו רוצים לייצב איזושהו קו על האזור של פיטום הקטורת כשמבחינתנו מה שמעניין אותנו זה למנוע חדירה כרגע לתוך היישוב.

דובי שפיר : תראה לי עם העכבר מה להבנת המוקדנים, מי שהיה במוקד נקודה אחרונה שבה זיהו אותו במצלמות.

יהודה שוייגר : הנקודה האחרונה שמזהים זה פחות או יותר בנקודה הזאת. ברגע שאתה נכנס

פה לתוך ואדיות, למי שמתעסק עם הנושא של המצלמות, מאוד קשה לעקוב וגם בגלל שזו מצלמה יחסית חדשה ויחסית עם פחות התראות כי בלילה אתה פשוט לא רואה פה כלום. במהלך החודש וחצי האחרונים אתה לא יותר מדי מתרגל את המצלמה חוץ מתרגילים יזומים שעשו בביטחון ואז למעשה מרגע שהגיעו פחות או יותר לנקודה הזאת איבדו קשר עין. איך העבודה בין המצלמה הזאת למצלמה הזאת, זה משהו שלאט לאט יתחילו לעשות גם את החפיפה וזה אחד מהלקחים גם שאנחנו לומדים אותם. ההכוונה הראשונה לכוחות הצבא היתה פחות או יותר בנקודה הזאת, כי ברגע שהיא רואה מפה את הדמות שנמצאת פה, מבחינתה זה היה פחות או יותר או נגלה לה בנקודות לפחות שהיא מצביעה לצבא כשהם נותנים להם נ.צ מדויק, אז הם נתנו את הנקודה הזאת, לכן גם כוחות של הצבא, בהתחלה לקח להם כמה דקות להבין. בהתחלה הם קפצו לאזור הזה והוכונו גם לאזור הזה. מבחינתנו זה לא שינה יותר מדי במהות כי ברגע שאתה קופץ לתוך האירוע, מה שמעניין אותך זה לסגור את האזור. צבא, לקח לו כמה דקות כדי להבין שמדובר באיזשהו אירוע. אנחנו תיכף נדבר גם על ההגדרות, כי זה חלק מהלקחים שאנחנו מפיקים אותם. בשלב מאוחר יותר יש פה חסימות של כיתות הכוננות, גם של רחוב מתתיהו הכהן, גם של הכניסה לפיטום הקטורת, כיכר הדקלים ואחר כך גם יותר מאוחר זה האזור של זית שמן והכניסה לפיטום הקטורת, כשאני מזכיר לכם שזה השעות 2 לפנות בוקר ולמעשה אנחנו מוציאים איזושהי הודעה ראשונית לתושבי פיטום הקטורת. במקביל לזה שיש לנו שני אנשי כיתת כוננות שזה אבי שמל ועוד אחד שנמצא יחד איתו, שלמעשה עוברים פחות או יותר בית בית ברחובות של פיטום הקטורת, דופקים על הדלת ומודיעים לאנשים שלמעשה יש אירוע, נא להישאר בתוך הבתים. אם אנחנו מדלגים טיפ טיפה קדימה ואנחנו מגיעים לאזור של 5, משעה 5, אני מזכיר לכם שזה כבר שלוש שעות.

עודד רביבי : דקה אחת רק לפני זה. צריך לזכור, תפקידה של כיתת הכוננות הוא להיות כוח

התערבות ראשוני עד הגעת הצבא.

נעמה טל : ובתוך היישוב בלבד.

עודד רביבי : זה ברור. גם מחלקת הביטחון, יש לה סמכות לפעול רק בתוך תחומי היישוב. מזכיר לכם אירועים שבהם רבש"צים היו מעורבים מחוץ לתחומי היישוב. התעורר שריון גדול משפטי האם הם פעלו בסמכות, לא סמכות, כן יש להם ביטוח, אין להם ביטוח, אבל בעצם חיילי כיתת הכוננות יכולים להיות משוחררים כבר בדקות הראשונות ברגע שהצבא מגיע. כשחיילי כיתת הכוננות נשארים זה רק מכפיל כוח, זה מוסיף עוד עקבות לקרקע. זה כן יוצר לנו היום דילמות ושאלות עד כמה היה צריך לעדכן אותם, עד כמה הם היו בעצם במסגרת מרשם הכוחות שהיה לצבא, עד כמה משקיעים אנרגיה בלשדך את כל האזרחים האלה שעובדים היום עם מכשירי קשר אזרחיים ואין להם קשר עם הצבא, סוגיות שאנחנו צריכים ללבן אותן עם הצבא. חלק מהשיח עם חיילי כיתת הכוננות למשל זה שהם אומרים, בפרק זמן ארוך לא דיברו איתנו. למה לא דיברו איתם? כי מי שלקח בעצם אחריות על האירוע זה הצבא. אנחנו כבר בעצם לא בלופ ואז פתאום כיתת הכוננות עומדת שם ואומרת, רגע, אז מה אני עושה? מבחינתנו גם אנחנו לא רגילים לאירוע שנמשך כל כך הרבה זמן.

דובי שפיר : זה לא תפקידו של השולחן שלנו?

עודד רביבי : אנחנו רגילים לעשות תרגילים בשיתוף של כיתת הכוננות עם הצבא ובדרך כלל התרגילים נגמרים מהר. בדרך כלל משך הזמן של תרגיל, ואנחנו גם לא מדברים רק על תרגילים. יש לנו אחת לחודש וחצי, אחת לחודשיים התראה של המצלמות שקופצים החבר'ה האלה ועובדים ביחד. לרוב זה נגמר עשר דקות-רבע שעה-עשרים דקות. ברבע שעה-עשרים דקות-חצי שעה אפשר לתחזק את אותו כוח שידוך. הסוגיה מצריכה דיון. הממשק בין כיתת כוננות לצבא על פני משך זמן יותר ארוך, מה גם שמי שעושה מילואים יודע שהצבא לא בדיוק סומך על האזרחים, אז יש פה איזושהי נקודה שבהחלט מבחינתנו היא מדאיגה וצריכה התייחסות ובחינה.

יהודה שווייגר : מה שקורה מהשעה 5, למעשה המח"ט, אחרי שהם ביצעו פה כמה בדיקות יחד עם הגששים כדי לשלול, הגשש פחות או יותר מכווין את המשך התנועה. ההשערה היתה או שמישהו הלך פה באיזושהי הליכה רגלית לכיוון ואדי ארטס ומשם המשיך לכיוון הכפרים של ארטס או משהו כזה ולמעשה יוצאים מנקודת הנחה שאחרי שעשו גם סריקות בבתים הראשונים ובחלק מהבתים פה בתוך

הישוב, אמרו שיחכו לשעות הבוקר ובשעות הבוקר ינסו לעשות איזושהי בדיקה טובה יותר של הגששים כדי להבין איפה אנחנו נמצאים. בשלב הזה המח"ט מחליט למעשה לחזל"ש את כיתות הכוננות האזרחיות ולהשאיר פה איזושהי מתכונת של הצבא עד לבוקר ובבוקר לראות איך ממשיכים לעשות את הבדיקות.

דובי שפיר : הערכת המצב של 5 בבוקר אומרת, האיש הלך.

עודד רביבי : האיש הלך, לא מצאנו אותו. השקענו פה ים של כוח, ים של סריקות, סריקות מקצועיות. מצלמה לא רואה, הגששים לא רואים. בדקנו בבתים. הכול שקט, אבל מה שבאמת עומד בראש סדר הקדימויות של המח"ט בקבלת ההחלטות והוא מודה שהוא שגה. הוא אומר, השעה 5 בבוקר. כוננות עם שחר זה בשעה 6 בבוקר בצומת גוש עציון. צומת גוש עציון זאת נקודת התורפה הגזרתית שלי. אני חייב לרכז כוחות לצומת גוש עציון. אני חייב לקבל החלטה האם אני נשאר חזק באפרת ומפקיר את צומת גוש עציון או שאומר, אפרת מאחוריי, עכשיו חוזרים למשימה היומית של צומת גוש עציון והוא ב-5 בבוקר מחליט לרדת מאביר לילה ג' לאביר לילה ב' ומסית את עיקר הכוחות לצומת גוש עציון.

דובי שפיר : בעצם מה שאתה אומר, שב-5 בבוקר אחרי ההתלבטות שלו, הוא משחרר את כיתת הכוננות.

עודד רביבי : כן. הוא משאיר חיילים. הוא מבין גם שכיתת כוננות בסוף זה אזרחים שלא ישנו כל הלילה וצריכים לקום בבוקר לעבודה וגם זה חלק מהשיקולים שלו. הוא אומר, כיתת כוננות בסוף זה מתנדבים. אני לא יכול להמשיך להשאיר אותם עכשיו למילואים. יושב לו בראש, הבחור הלך ויש לי צומת גוש עציון על הראש וכמח"ט אני מחויב לצומת גוש עציון. בפגישה שהיתה עם אלוף הפיקוד הוא הודה בפניו גם בערב בשיחה עם התושבים. באותו ערב הוא אמר, רבותיי, אני שגיתי. לא הייתי צריך לרדת מאביר לילה ב' לאביר לילה ג'. הייתי צריך להסתדר בצומת גוש עציון עם מי שיש לי. הייתי צריך לחכות לאור ראשון, לעשות סריקה נוספת באור ראשון לפני שאני מחזל"ש את האירוע.

דובי שפיר : ואת הערכת המצב הזה הוא קיבל כי להבנתו כל האמבטיה הזאת נקייה.

עודד רביבי : גם באור ראשון אחרי הפיגוע לא מזהים עקבות. עדיין לא מוצאים עקבות כי זאת קרקע שהיא בעייתית, לא כל שכן בלילה, ובעצם יש פה איזושהי בעייתיות במידה מסוימת של כמות האירועים בגזרה, ואני אומר עוד פעם, תחשבו, פעם

בחודש וחצי רק אפרת, יש לנו חשד לחדירה. זה אומר שכל הזמן קופצים. כל הזמן קופצים ולא קורה כלום, אז אתה אומר ב-5 בבוקר, טוב, עוד אירוע שלא קרה כלום.

דובי שפיר : אתה יכול לומר מהניסיון שלנו באפרת שקרו לנו אירועים שאדם הלך לכיוון היישוב, נעלם וזהו?

עודד רביבי : לא, כי אנחנו לרוב תופסים אותו בשלב מהר יותר.

דובי שפיר : אירוע כזה שאדם הולך ומתקרב ליישוב, נעלם לנו ואחרי זה אנחנו לא מוצאים אותו ואומרים זה מה יש?

עודד רביבי : לא.

דובי שפיר : זה קרה?

עודד רביבי : לא יודע.

יהודה שווייגר : זה כן קרה. קרה לפחות מה שאני זוכר לפחות פעם אחת או פעמיים. בצירים האלה שיש אחד שאנחנו כבר הכרנו אותו, אז היה מישהו קבוע מהדגן משיבת שיח שהיה רץ לנו בכל מיני מקומות.

עודד רביבי : מה שדובי שואל, זה קורה יותר על צירים מוגדרים, כלומר אני יכול להגיד בואדי פירים ראיתי רכב נוסע, לא הספקנו להגיע אליו. אין לנו כמעט תנועות כאלה לתוך היישוב שלא הצלחנו להתרסק עליהם. פה היה שילוב של תוואי קרקע קשה ושל סריקות שלא מצאו.

קריאה : אז לפי מה הוא החליט שהוא לא פה?

עודד רביבי : הוא סרק את השטח.

יהודה שווייגר : מה שקורה פה, בן אדם אומר שהוא לא מעט דקות במהלך הלילה בילה בתוך המוקד. למעשה מנסים לראות האם מזהים פה משהו. המוקד יחד עם המצלמות שלו מנסה לעשות איזשהו שחזור לאחור ולמעשה סורק את כל האזור הזה. קחו פה קו של 15-20 מטר מהאזור של הכביש. היא למעשה סורקת פה את כל האזור הזה. היא לא מזהה כלום. מרגע שהיא עולה ב-15-20 מטר, תחשבו על כמות הדמויות של כיתות הכוננות או של צבא שמתערבב, ממה שאנחנו מבינים לפחות, הנקודה שבה אותו מחבל למעשה מסתתר זה בנקודה מאוד קרובה. גם עם מצלמות תרמיות אתה לא מסוגל להפריד בין איש כיתת כוננות לבין מחבל שנמצא.

עודד רביבי : לי עדיין חסר ואני ביקשתי את זה מהצבא, שחזור של מסלול ההתקדמות של המחבל כדי להבין מתחת לאיזה שיח הוא הסתתר. אנחנו עד היום לא יודעים איפה הוא הסתתר לנו שלא מצאו אותו.

דובי שפיר : זה בחקירה מקווים למצוא.

עודד רביבי : לא מצאו עקבות. הגשמים גם באור יום מלא לא יכלו לשחזר לי את המסלול ולהגיד לי, ככה הוא הלך. בסוף אנחנו מבינים שהמצלמות לא יודעות לתת מעקב רצוף בגלל תוואי הקרקע. אנחנו כן יודעים להגיד שהמצלמה נתנה התראה מספיק מוקדמת כדי להקפיץ כוחות. אנחנו כן יודעים שיש נקודות שצריך לתחקר אותן מבחינת מערכת שיקולים וקבלת החלטות. אנחנו גם כל הזמן משתפרים. אנחנו בתהליך של הכנסה של שני מכ"מים שאמור לשפר לנו את הזיהוי עוד יותר. הדגן פתח לנו זוויות שבחיים לא חלמנו עליהם, כי פתאום הגענו למקומות בקרקע שלא ידענו שקיימות כי תמיד היינו בדגן למעלה ופתאום בדגן למטה זה פותח לך ודאיות שכרטיסי הטווחים נהיים הרבה יותר גדולים והרבה יותר משמעותיים, ככה שככל שנהיה יותר חזקים בתמר ובדגן, תהיה לנו פריסה עוד יותר טובה בגזרה הזאת. עם המכ"מים אנחנו בסך הכול בהחלט רגועים. 5:59, בסוף הפיגוע הוא פיגוע הזוי. כשמפקד האוגדה הגיע, כשאלוף הפיקוד מגיע וכשהם באים לחקור את האירוע והם רואים בסוף כמה כוחות זרמו לפה גם מיחידת המילואים שמגיעים לפה עם רכבים פרטיים, אין ספק שזה מה שמנע בסוף את הכניסה של המחבל לתוך הבתים. זה לא היה עוזר אם כן היתה גדר או לא גדר כי בסוף אנחנו יודעים שביישובים שיש גדר אפשר לחתוך את הגדר ולהיכנס. זה לא מה שעוצר אותם. מה שעצר פה זה כמות הכוחות שהגיעו בזמן כל כך קצר ותפסו אותו מוחץ לבית. זה היה יכול להיגמר לגמרי אחרת אם לא היו מגיעים כוחות ואם הוא היה בבית, ועל זה באמת מגיע ישר כוח לכל מי שעזר לסכל את הפיגוע הזה ואנחנו שמחים שאנחנו יכולים לסכם אותו בצורה הזאת. נכון, יש לנו הרבה מאוד לקחים ללמוד מפה. שיעור חשוב ומאלף. אין לנו ספק שככל שיהיו יותר מצלמות ויותר אמצעים בתמר ובדגן, היכולות רק ילכו וישתפרו כל הזמן. מחלקת הביטחון עסוקה בלהפיק עוד לקחים, עוד אמצעי עיכוב כדי להגיע למצב שאנחנו מוגנים עוד יותר, אבל בסך הכול בהחלט אפשר לישון בשקט בלילה.

דורון כהן : ללא ספק, עם כל ההערות. אפילו היום ראיתי דוגמא לזה. יש לנו על מי לסמוך, גם על הקב"טים, גם על הרבש"צים. היום ראיתי את הרשב"צ מתרגל את השומרים של נוף ים בעשה חיל.

עודד רביבי : וזה אחרי שהיה להם כבר אימון ירי השבוע.

דורון כהן : אז אני אומר, יש לנו את כל הערות. יש על מי לסמוך.

עודד רביבי : ברוך השם.

נעמה טל : גם ברור שכל ההערות הן חלילה לא באות מאיזשהו מקום של ביקורת, רק מרצון לשאול ולעשות את זה יותר טוב.

עודד רביבי : ברור. אמרתי לכם, זה עדיין תחקיר ראשוני. צריכים להיות עוד תחקירים עם הצבא, שחזור של המהלך ואז לראות בדיוק מה אנחנו עושים. בגדול, צריך לראות איך משפרים את הממשק בין כיתת הכוננות למערך הצבאי וצריך לראות בסוף איך אנחנו מטילים את כובד משקלנו גם על הדרג הצבאי כדי לקבל החלטות שמצד אחד לא פוגעות בשגרת החיים אבל מצד שני גם לא מכניסות אותנו לסיכון מיותר. כל יתר הדברים מבחינת הודעות לתושבים, ניסוח ההודעות, אשכולות ההודעות, כמובן שאנחנו ניקח בחשבון בתרגילים הבאים וחלילה שלא נזדקק לבחינה באירועים נוספים.

נעמה טל : עודד, משהו כאילו באמת בצד של זה. גם הנושא של כיתת הכוננות. התקצוב שלה בא מתקציב המועצה או ממשרד הביטחון, ימ"מים וכאלה?

עודד רביבי : גם וגם. בסוף אם אני זוכר נכון, הצבא משלם יומיים אימון בשנה לכיתת כוננות. אנחנו מבחינתנו מבינים שמה שהצבא מתקצב זה רחוק מלהספיק למה שאנחנו רוצים. משקיעים פה באמת גם מבחינת התחזוקה של כיתת הכוננות. מכשירי הקשר שהשקענו זה ג'וק שהיה לנדב, ג'וק שבסוף הוכיח את עצמו. הבאנו אותו לשרון לאישור תקציבי. שרון אמר, תגידו, השתגעתם? יכול להיות שזה מה שהציל פה חיים. אי אפשר לבדוק את זה בעלות תועלת אבל זה השקעות שלא מגיעות ממקורות - - -

נעמה טל : המצלמה לא כיסתה את עצמה לדעתי.

עודד רביבי : בסוף זה הכול אמצעים שמגיעים ואנחנו יודעים בסוף שאנחנו לא יודעים להביא את כל הכסף הזה ממדינת ישראל. חלק מהכסף בהחלט מגיע.

נעמה טל : יש לנו תרומות ודברים כאלה?

עודד רביבי : יש מצלמה עכשיו בעיקול הברך שהגיעה מתרומות של תושבים שהתלוננו על זריקות אבנים בעיקול הברך. בעקבות האירוע הזה באו תושבים לשאול איך הם יכולים לשפר פה את מערך המצלמות כי היה בפגישה עם המח"ט מישהו שאמר, אני רוצה שיהיה לכם רחפן ומצלמה כזאת והתחיל לתת את הפרטים. דרך אגב, אפרופו מצלמות, הצבא הקפיץ פה שני אמצעי זיהוי אוויריים ולא הצליחו לראות.

נעמה טל : אמרת לגבי האירוע שהיה לנו - - -

עודד רביבי : מה שאמרתי, שפה ברחוב הזה הגיעו תושבים שרצו לשפר את מערך המצלמות, אז הם באו היום לפגישה עם נדב הם ביקשו מכ"מ לרחוב שלהם. אמרנו להם, אין שום בעיה. הם ביקשו את תג המחיר. אמרנו להם כמה עולה מכ"מ אז אמרו, לא חשבנו שזה עולה כל כך הרבה. זה אפרופו תרומות.

מנחם שפיץ : המכ"מ הזה הוא גם לכסות רק את הרחוב?

עודד רביבי : לא נכנסו באמת לרזולוציות. לא עשינו אפיון של מכ"מ לרחוב הזה. אנחנו יודעים היום שאנחנו עושים פריסה של מכ"מים במקומות אסטרטגיים יותר שנותנים לנו פריסה הרבה יותר גדולה.

מנחם שפיץ : אנחנו רוצים מכ"מ לרחוב פנימי?

עודד רביבי : מנחם, זה תרומות לצורך טובה אישית. זה ממש ככה.

יהודה שווייגר : בלי קשר, יש תכנית עכשיו שאנחנו מקימים שחלקה גם קשורה לפנסים של תאורת הרחובות. אני מזכיר לכם שחלק מהפרויקט של הפנסים זה שיש משדרים לכל אחד מהפנסים. אנחנו בדקנו גם את היכולת גם לשדר עם מצלמות, אז אנחנו בונים איזושהי תכנית של סדר גודל של 55 מצלמות בתוך היישוב.

מנחם שפיץ : בעמודים.

דובי שפיר : זה כבר מה שנקרא בטחון פנים.

יהודה שווייגר : רובם המוחלט בעמודים. זה על עמודי תאורה ואז יש לנו תקשורת בין העמודים.

מנחם שפיץ : כל המצלמות הנוספות האלה גורמים שצריכים עוד מסכים למטה בתוך המוקד?

יהודה שווייגר : לא, במיוחד המצלמות הפנימיות אני מתאר לעצמי שביחס לכל אחת מהנקודות של ה-55 נקודות האלה אנחנו היינו צריכים להגדיר האם מה שמעניין אותנו זה ונדליזם, מה שמעניין אותנו זה סגירה של רחובות פה בכניסה לרחוב הגואל כי אני רוצה לדעת אם יש אירוע ביטחוני, אם מישהו יצא מרחוב הגואל ועלה לכיוון

רחוב התאנה, אז יש לי משהו על הצומת כדי לדעת שאני יודע, או אם זו תאונת דרכים או אם זה פרצוף של ילד וכל אחד היית צריך לאפיין, אז זה חלק מהעבודות שאנחנו עושים עכשיו, להיכנס לתוך תיק של הפרוייקטים. אני מתאר לעצמי שיש בזה עלות נכבדה. נתחיל מן הסתם על הכבישים הראשיים.

דובי שפלר : יש את זה כבר בערים בארץ.

יהודה שווייגר : יש את זה אבל הרוב לא מתבססים על הנושא של עמודי פנסים של תאורה.

עודד רביבי : אנחנו רואים את זה בכל התחקיר של כל הפיגועים וכל האירועים. הכול מתועד, הכול מצולם.

נעמה טל : לגבי האירוע שהיה בערב ראש השנה השני, אמרת שאתה לא בטוח שהם היו צריכים להקפיץ אותם ולעצור אותם.

עודד רביבי : לא, אני לא אמרתי את זה. אמרתי שלא בטוח שהיה צריך להקפיץ את כל כיתת כוננות בכל רחבי אפרת על אירוע שקורה לי בקטע הצפוני של ואדי פירים. לא היתה שום סיבה ששני מכשירי קשר יפרצו בבית הכנסת ברימון כשיש לי שלושה פלשתינאים רוכבים על סוסים, הם בואדי פירים. בפועל מה קרה? הסייר הגיע אליו ראשון. הסייר היה יכול להגיע, לבדוק מה הסיפור ובוזה לגמור את האירוע. מקסימום אתה רוצה? תפרוץ רק במחלקת ביטחון, תרכז מאמץ, תגיעו שני סיורים, תקפיצו את הקב"ט הכונן. לא היתה הצדקה שכל 25 בתי הכנסת באפרת ישמעו על שני מכשירי קשר. הגיע הסייר, מבקש תעודת זהות. מתברר לו שהם גרים בדיוק בשטיפת מכוניות. מזהים לפי שם המשפחה, יודעים מי זאת המשפחה. לא בטוחים שכל השלושה הם מאותה משפחה. שולחים אחד להביא את שתי תעודות הזהות של האחרים.

יהודה שווייגר : אגב, זה גם אופי מוכר. המוקדנית היתה יחסית חדשה. אני זוכר לפחות עשרה אירועים כאלה בשמונה שנים האחרונות.

עודד רביבי : עדיף לי שיקפצו לשווא מאשר - - -

נעמה טל : ברמת העיקרון הם לא אמורים לחתוך דרך אפרת.

עודד רביבי : לא. מי שלקח את האירוע הזה הכי בחומרה זה הצבא. מבחינת הצבא זה חציית קו אדום כי הם נכנסו לתחומי היישוב ואסור להם להיכנס. הצבא מטפל בהם. אני לא מטפל בזה.

נעמה טל : ברור.

עודד רביבי : אני יכול להגיד לכם שאנחנו מרגישים שינוי בשטח. אני הלכתי לנחם אבלים בבית של הילדה שנדרסה ביציאה הצפונית, אירוע טראומטי מבחינת משפחה, שתי בנות תאומות, אחת רואה את אחותה נדרסת לעיניה, בנות 6.

נעמה טל : מישוהו מאפרת?

עודד רביבי : מישוהו מאפרת דרס. ילדה פלשתינאית מהבית שמול שטיפת הרכבים. מבחינתם זה בצאת שבת ושבת זה מגרש המשחקים כי אין תנועת רכבים בשבת, אז הם חצו את הכביש כנראה גם לא בזהירות. אנחנו ערב יום כיפור, רמת האמונה, אז אני שואל אותם, תגידו, איך אתם מתמודדים עם האירוע? אז הם אומרים, זה הכול מן אללה ואז הדוד אומר לי, לכל אחד צריכה להיות התמונה שלו, אז אחת הלכה בתמונה והשנייה ראתה את התמונה, אז עכשיו שתיהן מכוסות מבחינת תאונות. לא עברו שלושים שניות מאז שאני הגעתי לשם, הגיעה ראש עיריית אל חאדר עם הרכב של הרשות הפלשתינאית והפך את ביקור התנחומים לשיבת עבודה. בחיים לא פגשתי את ראש עיריית אל חאדר, עם כל מיני בקשות וכל מיני דברים איך אנחנו יכולים לסייע לו. הדבר הכי פרוזאי בעיניי, שהוא אומר לי, שמע, נדרסה פה ילדה, בוא תראה איך אתה עוזר לי להביא עכשיו שני פסי האטה פה לכניסה.

נעמה טל : בשטח המוניציפאלי שלו?

עודד רביבי : זה לא שלו ולא שלי. העברתי את הבקשה לצבא. אמרתי, אתם תתמודדו עם זה, אבל זה רק מראה בסוף שברמה הזאת כנראה שאנחנו עוד יכולים לעשות עוד דברים להדק איתם את היחסים.

נעמה טל : בעיניי הרבה יותר כי בסופו של דבר להם ולנו יש אינטרס - - -

עודד רביבי : ברור. אני אומר לך, הגיע הבן אדם עם רכב של הרשות הפלשתינאית. הבקשות שהוא ביקש זה תעזור לי לנקות את העלייה לחירבת עליא כדי שהתושבים שלי יהיו מרוצים, תנקה לי את הכביש שם. אתה מבין שיש מלא מקלות וגזרים שאפשר אולי להפעיל. את המח"ט הפגישה המקרית הזאת מאוד עניינה כי המח"ט לא מצליח להיכנס לאל חאדר. אנחנו באל חאדר אף פעם לא נמצאים. אל חאדר נחשב כפר עוין. פתאום אל חאדר יוצא אלינו ומבקש דברים? עכשיו מנסים לראות איך אפשר למנף את זה לצרכים ביטחוניים שלנו. בקיצור, שם

אנחנו נמצאים. בנימה אופטימית זו רק להודות לכולם. שנה מופלאה. שיהיה
לכולם גמר חתימה טובה. שיהיה לכם ולביתכם שנה טובה, גמר חתימה טובה.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי